

หุ่นกลไก เมคานิกส์

FUJITA
Kazuhiro

40

COPY RIGHT • COPYRIGHT
สงวนลิขสิทธิ์

หิมะติดกับกระดูก

ความเดิม จากเล่มที่แล้ว

มาซารุมงหน้าสู Mont San't Michale เพื่อหยุดยั้งแผนการของเฟซเลสที่ปล่อยเชื้อโซนาซ่าไปทั่วโลกและได้

ลักพาตัววีโรซานะไปโดยหวัง

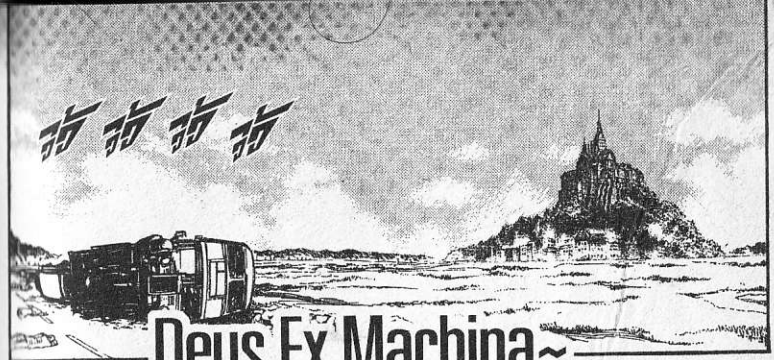
ที่จะพาเธอขึ้นไปบนอวกาศด้วยกัน แต่

ทว่าระหว่างทางมาซารูกิถูกขัดขวางจากศัตรูจำนวนมาก ในขณะที่เดียวกันเสมอ เรียวโกะ ริเซ่ก็ได้ตามมาช่วย และยังได้หนึ่งใน "เร แคปเตอร์ บีโอเร่" โคลัมบีนมาเป็นพวกจนสามารถบุกไปถึงตัวเฟซเลสได้ แต่แล้วมาซารุกลับโดนเฟซเลสจับตัวไว้และถูก "ดาวนโหด" ความทรงจำของเฟซเลสลงไป!! และแล้วการดาวนโหดก็เสร็จสิ้นลงจนได้...!?

CONTENTS

Deus Ex Machina~	
ภาคที่ 53 ดาวบ่ที่หลุดเสร็จสิ้น	7
ภาคที่ 54 เขี้ยวเล็บของเด็กลาว	25
ภาคที่ 55 Count Down อีก 35 นาที	43
ภาคที่ 56 Count Down อีก 18 นาที	61
ภาคที่ 57 Count Down อีก 12 นาที	79
ภาคที่ 58 Count Down อีก 11 นาที	97
ภาคที่ 59 โคลัมบีน ปะทะ เทียบแบบที่นัก	117
ภาคที่ 60 เด็กชายผู้กลับไปเพียงลำพัง	137
ภาคที่ 61 เจ้าลูกทมิฬหนีไปแล้ว	155
ภาคที่ 62 ณ สาธารณรัฐโรซอนอัลดู	173

Deus Ex Machina~

ภาคที่ 53 ดาวบ่ที่หลุดเสร็จสิ้น

07... สมองของเฟซเลส...
07... ย้ายเข้าไปในหัวของมาสเตอร์ซะแล้ว...

จบ...กันแล้ว...

นั่น...ไม่ใช่มาสเตอร์...

ว่าใคร
ไม่ใช่
มาสเตอร์
นะ?

กรีฟ
พอน
คุณ...

หึ...

ฮ่า
ฮ่า
ฮ่า
ฮ่า

ไม่
จริง
...

เฟช
เลส
!

บ้าที่สุด...
ข้างในนั้น
กลายเป็น
เฟชเลสไปแล้ว
จริงๆ เทรอ
เนี่ย...

ไม่ใช่
อย่างนั้น
หรือกนะ
กรีฟปอน
คุณ

มะ
มาส
เตอร์
!!

รู้สึก
แปลกๆ
อยู่
เหมือนกัน
นะ

ที่มีตัวเอง
อยู่บนโลกนี้
ถึงสองคน...

เอาละ
จากนี้ไป
ต้อง
โชว์ฝีมือ
การแสดง
กันหน่อย
ล่ะ

เพราะเรา
ต้องแสดง
ฉากใหญ่ให้
เอเลโอนอล
ได้ชมกัน

จริง
ไหม
ตัว
ผม

อ่า-
น่าสนุก
จริง ๆ
เลยเนอะ
ตัวผม
ร่างเก่า
:

นี่พวกแก...
คิดจะทำอะไร
กันแน่...?

แล้ว
ตอนนั้น
พวกผม
ก็จะไหล
ออกมา
ในขณะที่
สู้กันอยู่

มาเรียกคนสร้าง
อย่างผมว่า
แกแบบนั้น
มันจะดีเหรอ?
กรีฟอน

แต่ก็เอาเถอะ
ชั้นจะบอกบท
คร่าว ๆ ให้รู้หน่อย
ก็ได้เอา

จากนี้ไป
ผมกับผม
อีกคน
จะขึ้นไป
บนจรวด
ที่มี
นางเอก
อยู่

นางเอก
ก็คือ
เอเล
โอนอล

ที่ถูก
จับมัด
ตรึงไว้
กับที่นั่ง
นักบิน

คุณหนู
คะ!

ซี
ไร
งา
เนะ
!!

มาซารุ มาถึง
ที่นี่ได้นับว่า
ไม่เลวหรอกนะ
แต่เอเลโอนอล
คือของผม
ต่างหากล่ะ
!!

คุณ
หนู
...

แต่ถ้าจัดการเธอตรงนี้ได้
ผมก็จะโตขึ้นไปอาศัยอยู่
บนสถานีอวกาศกับ
เอเลโอนอลซึกทิลละ
มาซารุ!

ย้าเรื่องที่
เพชเลสยังไม่ได้
“ดาวนโหด”
ลงในตัวมาซารุ
ให้ฝั่งหัว
เอเลโอนอล
ไว้ชะ

ถึงจะ
พลาดโอกาส
สุดท้ายที่จะ
“ดาวนโหด”
ลงในตัวเธอไป
ก็ตาม

ไม่ให้
ทำได้
หรอก
น่า!

และถ้าหาก
ได้เห็นมาซารุ
ที่ไม่ว่าจะ
ล้มลงไปที่ครึ่ง
ไม่ว่าจะเสีย
เลือดมาก
แค่ไหน
ก็ยังลุกขึ้นสู้
เพื่อตัวเองละก็

หัวใจ
ของเอลเอนอล
ก็จะไม่มีทาง
คิดสงสัยเรื่องที่
เพซเลสกลายเป็น
มาซารุไปแล้ว
แม้แต่เศษเสี้ยว
อย่างแน่นอน

คุณแทน
คะ...
ชนะ
แล้วนะ
คะ...

ซี...
ซี
โร
งา
นะ...
:

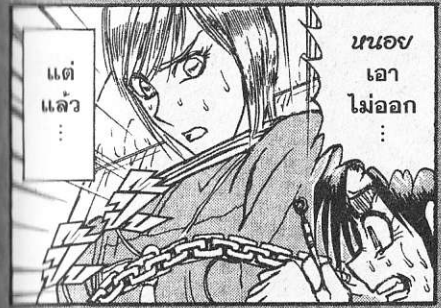
แล้วผม
ก็จะพยายาม
ปล่อยตัว
ซีโรงานะ
ออกมาจาก
จรวดที่ใกล้
จะยิงขึ้นไป
ในอีกไม่ช้า

จะ
ปล่อย
ให้เป็น
อิสระ
เดี๋ยวนี้
ละนะ

และ

มาซารุ
ก็จะใช้
ช่องว่าง
ใน
ชั่ว
พริบตา

แต่
แล้ว
...

น้อง
เอา
ไม่ออก
:

คุณแทน
รีบหนีไป
คนเดียว
เถอะคะ

เรื่อง
นั้น
จะทำ
ได้ใจ
ละ

ละ...
เสริจ
กัน
!!

แล้ว
จากนั้น
บทของ
ร่างเก่า
อย่างผม
ก็จะ
จบลง

แต่ว่า
ถ้าเป็นแบบนี้
จะพลอยต้อง
กันไปทีสถานี
อวกาศกัน
ทั้ง 2 คนเลย
นะคะ

ไม่
เป็น
ไร
:

ถ้ามี
ซีโรงานะ
อยู่ด้วย...
จะให้ไปที่ไหน
ผมก็ไม่แคร์
หรอก!!

โง่ง
เป็นบทละคร
ที่สมบูรณ์แบบ
เลยใช่มา
กรีฟฟอน?

แน่นอนว่า
แผนนี้ต้อง
ใช้ความ
สามารถใน
การแสดง
ที่สูง
เอาการ

ต้อง
เขา

มาล
เตอร์
คน
นั้น
...
ไม่
ดี
...

นั่น...
ไม่ใช่
มาลเตอร์
คนเดิม
อีกแล้ว
...

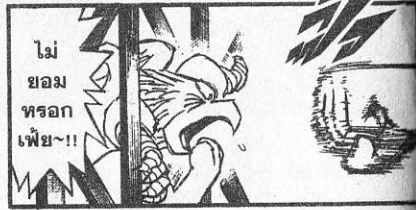

แต่ว่า
ที่อยู่ตรงนี้
สองคน
เป็นคน
คนเดียวกัน

แถมยังเป็นดิน เมสทอล
นักแสดงชื่อดังที่ตบตา
ใครต่อใครมาได้นานถึง
180 ปีเชียรวนา

โธ่เว๊ย...
กลายเป็น
เข้าทาง
มันหมด
ชะแล้ววี่...

ไม่
ยอม
หรือ
เพี้ย~!!

จ๊าก
!!

ทวนกหู
น่า!!

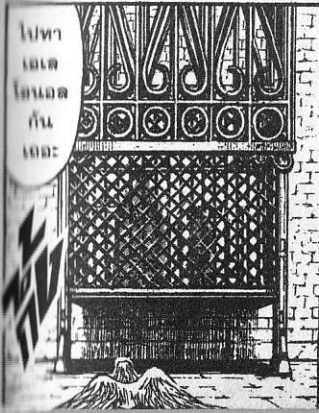

แต่เป็น
เพชเลด
ที่เคย
แยกร่าง
เขาอย่าง
เด็ด
เป็น

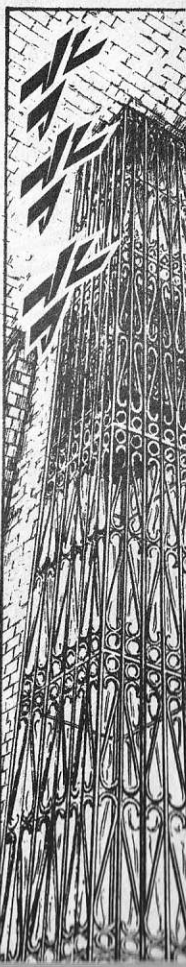

ไปกัน
เลย
รียังละ
ตัวผม

ก็ไปกัน
เลยสิ
ตัวผม

ไปหา
เลด
กัน
เถอะ

เป็นแค่
สัตว์ประหลาด
กลับคิดมา
หันเขี้ยวใส่
กริทธิอาโนะผู้
นับว่าโง่เขลาขึงนัก!

เมื่อเจ้าเป็น
สุนัขเฝ้า
ประตูนรก
ก็จงกลับไปเฝ้า
อยู่ในนรก
ตามเดิม
เสียเถละ

ซัน
เกรีย
เพโก
!

กอร์
กอน
เคด
เบรค
!!

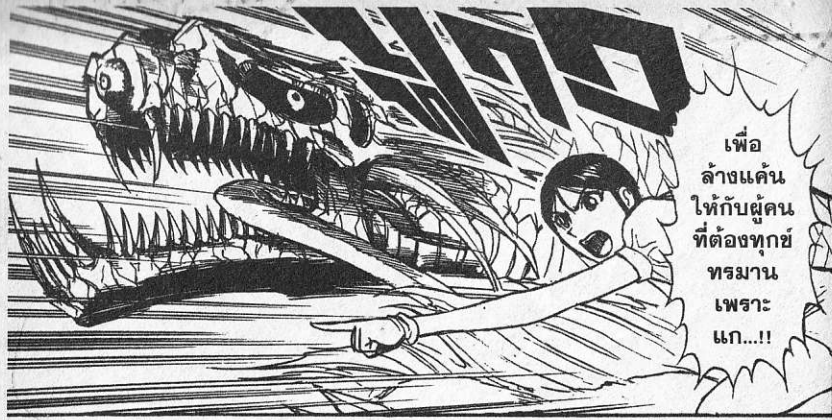

เด็กสาว
ผู้ไม่รู้เตียงลา
เอ๊ย นี่เจ้า
คิดว่าเรา
ได้ด้วย
สัตว์ประหลาดนี้
อย่างนั้น
จริง?

ซันก็
ไม่ได้คิด
ว่าจะต้อง
ขนะมา
ตั้งแต่นั้น
แล้ว...

ที่ซัน
อยู่ที่นี้...
ก็เพื่อ
อย่างน้อยๆ
ขอสร้าง
บาดแผล
ให้แกได้บ้าง
เท่านั้น
ก็พอ

เพื่อ
ล้างแค้น
ให้กับผู้คน
ที่ต้องทุกข์
ทรมาน
เพราะ
แก...!!

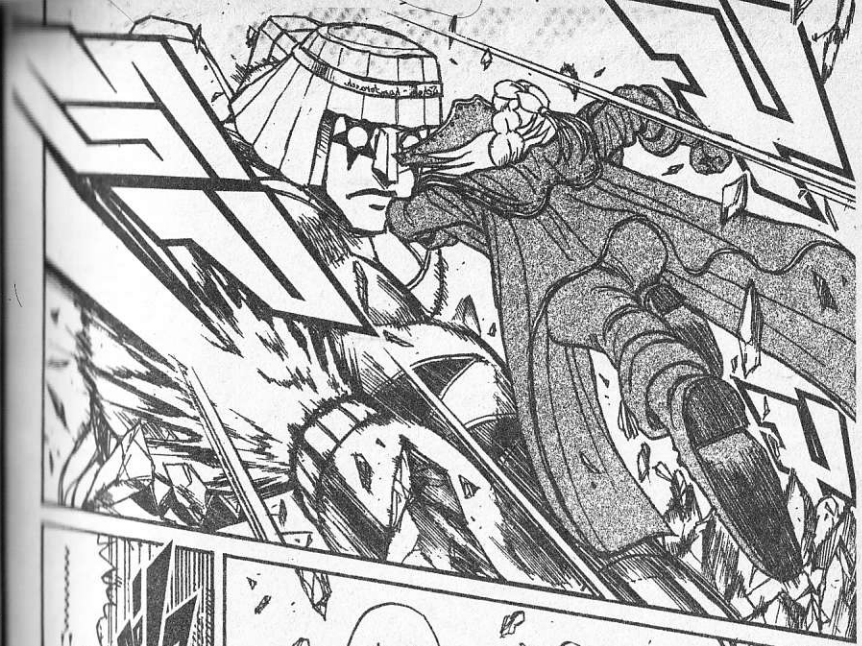

ฮัม!
รีเซ่กำลัง
จะแยแล้ว
!!

แต่
ทางนี้เอง
ก็ดัน
เหมือนนา
กันชะอีก

ถูกต้อง
เราไม่มีเวลา
ไปมองทางอื่น
หรอกนะ
พ่อหนุ่ม
น้อย

เชื่องช้า
เหลือเกิน

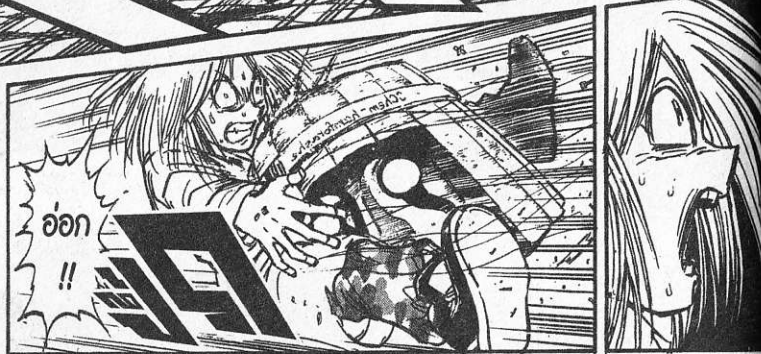

หน้าที่
ของข้า
คือการ
เป็นฆ่า
มนุษย์

ไม่มีทาง
ปล่อยให้เจ้า
หนีไปได้
แน่ๆ

กำลังทำอะไร
ไว้ยู่สินะ...ก็เอาสิ
ลองเอาเจ้าสิ่งนั้น
โจมตีใส่ข้าดูก็ได้

อ้อก !!

เหียว
โกะ...

หนี
ไป
เร็ว
...

หนี
ไป
!!

คิดจะ
ไปไหน
กันนะ
สาว
น้อย

อะ

แต่ไม่ว่า
จะทำอะไร
ข้าก็ยังคง
ชนะอยู่ดี
นั่นล่ะ

เป็นอะไรไปเมื่อกี้แค่เตเบาๆเองนะลูกขึ้นมาซะ

ลูกขึ้นมาเมื่อไหร่ข้าจะสังหารเจ้าสักที

อะ...
อะไรของนาย...
ทำไมเป็นอวดเก่งอยู่ได้...

มันคงเสียไปแล้วสินะ

ไว้จัดการฆ่าเจ้าเสร็จค่อยไปทำลายมันต่อกี่แล้วกัน

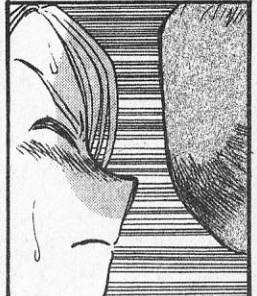

ระ... เร็ว...

ลาก่อน...

ทำอะไร...ไม่ได้...เลย...

ทั้งๆที่ตัวนายเองทำได้แค่ขยับทำอะไรโหดร้ายกับทุกคนตามคำสั่งบ้างเท่านั้นแท้ๆ

ฮิ...
ขึ้นนะรู้จักตุ๊กตาที่ดูเท่กว่านายจมหูด้วยนะจะบอกให้...

เพราะเค้าบอกว่าจะไม่ทำร้ายมนุษย์อีกแล้ว!!

เท่สุดๆไปเลยล่ะ!

เด็กสาวมนุษย์เอ๊ยทำไมเจ้าถึงชอบรันทาที่ตายนัก?

เจ้าตัวที่ฟังที่ว่านั่น...

คือเจ้าเองหรือ?

อัล
เรก็โนะ!!

ฉากที่ 54

เซียวเล็บของเด็กสาว

เอา
ล่ะ...
ไปกัน
เลย
ไหม...
ตัว
ผม

อา...
ไปกัน
เดอะ...

ตัว
ผม

แนม?

ที่นี้ออกจะ
หนวกหูไป
หน่อยสำหรับ
การต่อสู้
ของพวกเรา
นะอะ
โคดัมบีน

เดี่ยแมน
 นั้น ลี นะ
 ทีน่า ชื่นว่า
 ดำาเป็นที่ที่
 มองเห็น
 ทะเลลึกก็
 มันคง
 สะท้อนภาพ
 ซากของเธอ
 ได้สวย
 ที่เดียวล่ะ

ปากเก่ง
 ให้ตลอด
 เถอะยะ
 ชื่น
 เปลี่ยนที่
 กันเลย
 ละกัน

ตาม
 มา
 ลี

ได้
 อยู่
 แล้ว

ตึกตา
 ไม่ได้เรื่อง
 ที่บอกว่า
 จะไม่ทำร้าย
 มนุษย์อีกก็
 เจ้าเองเรอะ

ท่าน
 พงษ์ชิน
 สั่งไว้ว่า
 อย่าข
 นั้น

ข้า
 ก็ต้อง
 ทำตาม
 นั้นละ

อัล
 เร ก็
 ไน์ !

เด็กสาว
 มนุษย์เอ๋ย
 เจ้าไม่มี
 "พลัง"
 อะไรเลย
 แท้ๆ แต่
 ทำไม
 ถึงยังคิด
 ที่จะสู้อีก?

แบบนี่
 ข้าคิด
 ได้ว่า
 เจ้าอยาก
 ตาย
 เท่านั้น
 เองนะ

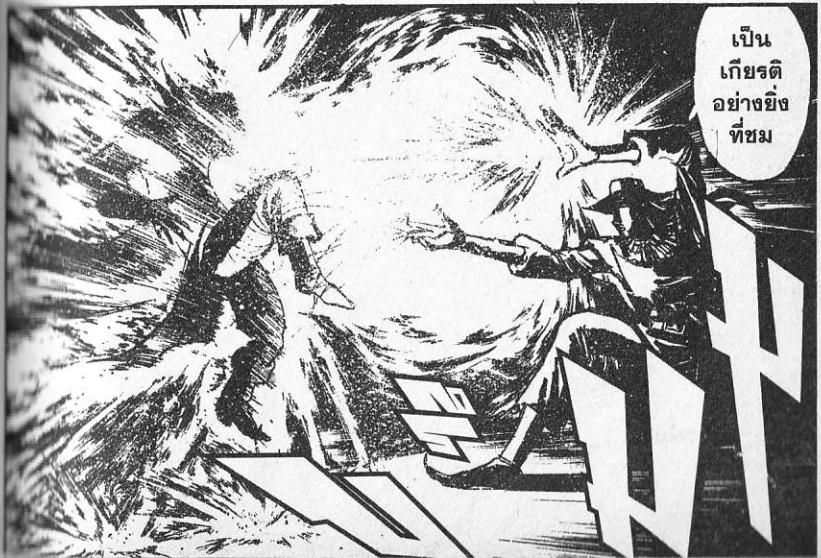
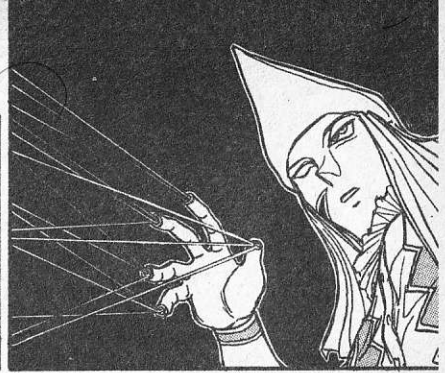
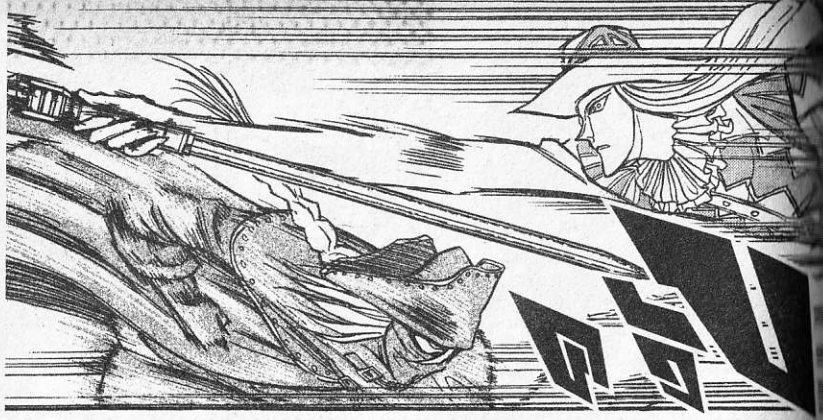
มะ...ไม่ใช่
 ชะหนอย...
 ชื่นก็แค่นี้...

ตอยไป
 ชะ

ว๊าย !

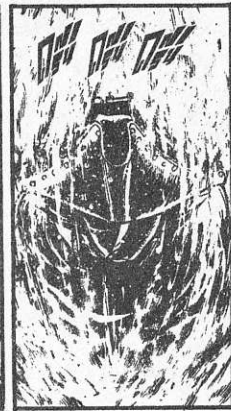
ไช ไช!

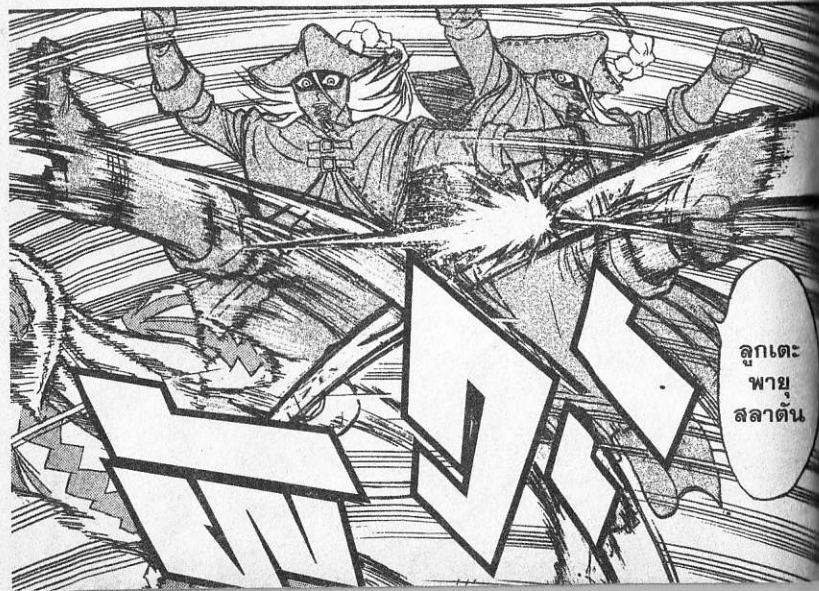
อ๊ะ...!!

...นี่เราจะ
หัตต์
เพลิง
"เลอ
แมน
สคัลลา
ทิน"
ที่
รำลือ
...

เขิน
ชะมัด

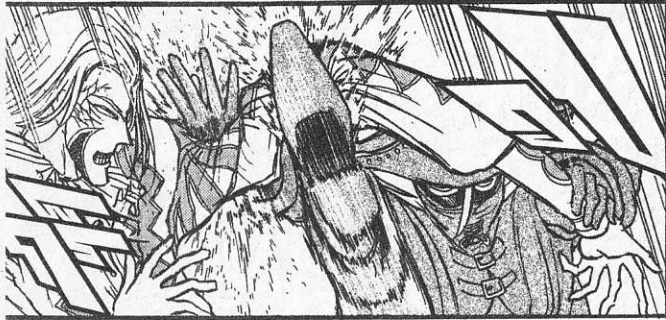
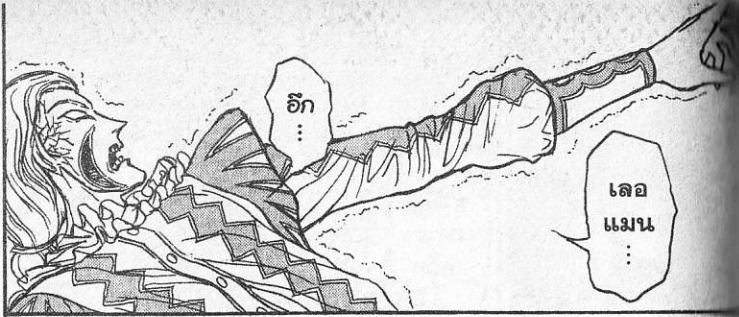
ลูกเตะ
พายุ
สลาดัน

ฝ่ามือ
ทราย
เหล็ก

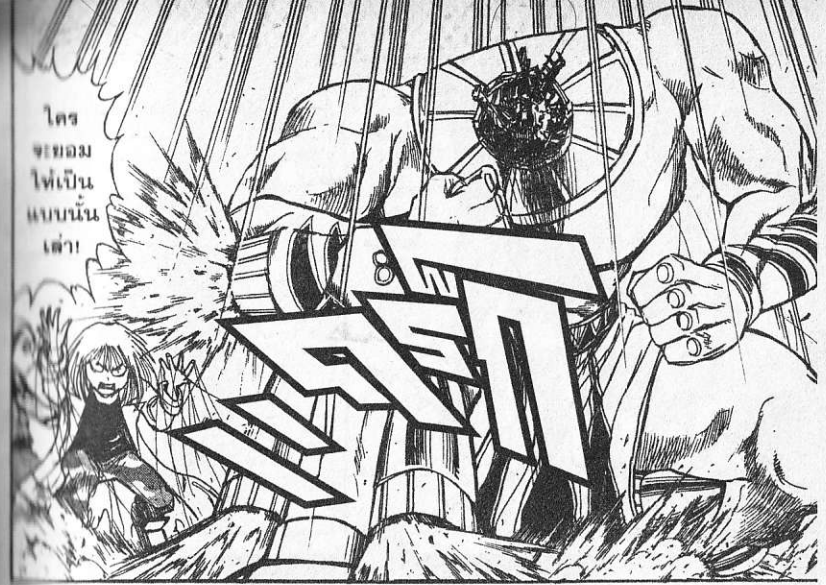
ลมคู่
ทะเลวง
โลด

สุดท้า
แกมันก็
เก่าเก็บ
อยู่ที่นั่น
อัลเรกนี่

แยแล้ว
อัลเรกนี่
มีหวัง
แพ้น้ำ
เลย...

บ้าเอ๊ย
หนักจิบเบิง...
เจ้า
มาชาธมัน
เข็ดหุน
หนักอย่างชี่
ไตใจพะ...

เฮมะ
ชั้นมี
เรื่องจะ
ขอร้อง
อย่าง
นี่

ข้า
ไม่เข้าใจ
เลย
เจ้าเอง
ก็น่าจะรู้ว่า
มันต้อง
เป็น
แบบนี้
อยู่แล้ว

แต่
ทำไม
ถึงยัง
บุก
เข้า
มาหา
ข้า...

ผู้เป็น
รุ่นโหม
ที่ศึกษา
วิทยายุทธ
แบบนี้
อีก?

นั่นละ
จึงจะเรียกว่า
ความอดทน
ที่แท้จริง...

ของเก่าจะถูก
ของใหม่
เข้าแทนที่
มันเป็นเรื่อง
ธรรมดา...

อย่างน้อย ๆ
ก็จงพิณาศไปอย่าง
สง่าผ่าเผยเสียเถอะ
อัลเรกินั้น นั่นละ
จึงจะดงาม

"ความ
ดงาม"
จากการ
ล้มสลาย...
เรื่องนั้น
ข้าก็เคยพูด
กับมนุษย์
คนหนึ่ง
มาก่อน...

แต่แล้ว
มนุษย์
ผู้นั้น
ก็ได้
ปฏิเสธ
มัน

แต่การยึดมั่น
ในตัวตน
ของตัวเอง
แม้จะรู้ว่า
ต้องพิณาศ
ต่างหาก...

ว่า
ใช่
นะ
?

เขากล่าวว่า
ความพิณาศ
ไม่ได้ก่อให้เกิดความ
ดงาม

มนุษย์
ที่ว่า
นั่นคือ
ใครกัน
?

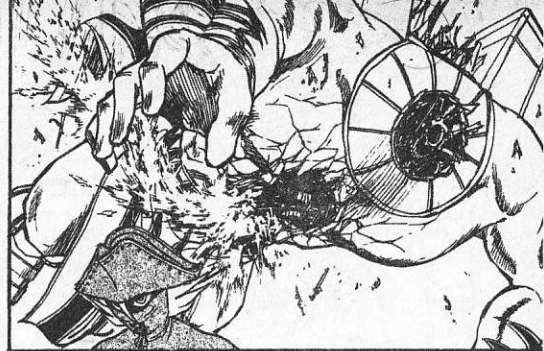
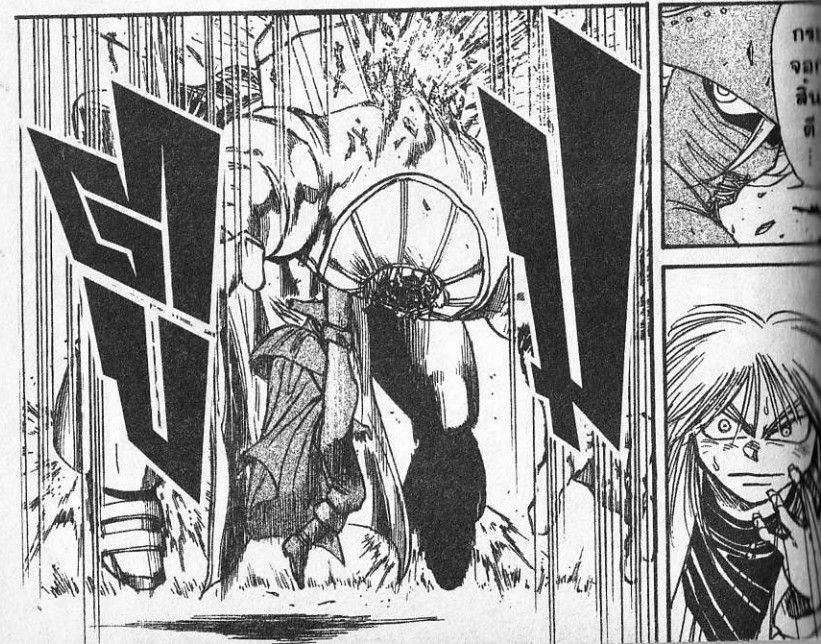
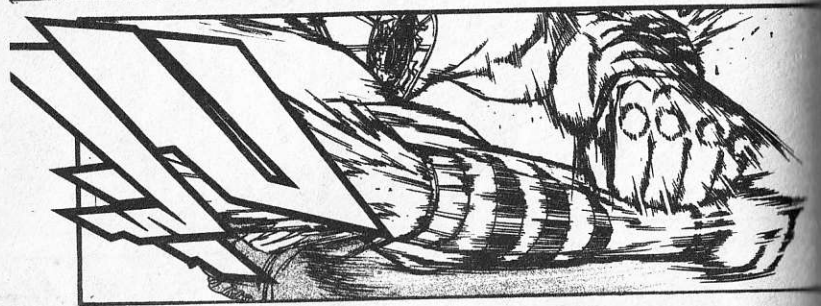
ทาโต
นารุมิ

แข็ง
แกร่ง
กว่าเจ้า
มาก
เชียวละ

แล้ว
ข้าจะจำ
เอาไว้

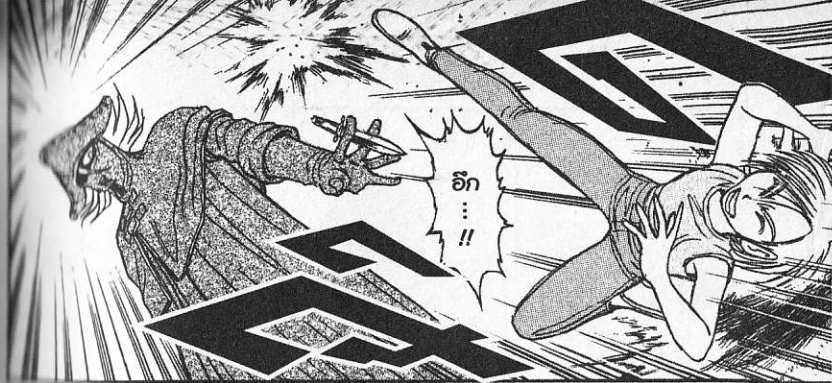

เอ๋อ

มิดใจไปส่งสอน
ให้พวกมันรู้ซึ้งซะสิว่า
ต่อให้เป็นผู้หญิง
ตัวเล็ก ๆ แต่ถ้ามาตลก
ก็ต้องเจ็บตัวกันบ้าง

แต่
นี่
เดียว
ก็ยังไม่
พอแล้ว

ซึกที่
เท่านั้น
แหละ
...

เอาเลข
เร็วโกะ~!!

ทำอะไร
โง่ๆ...
มิดจะไป
ทำอะไร
มันได้
กันละ!

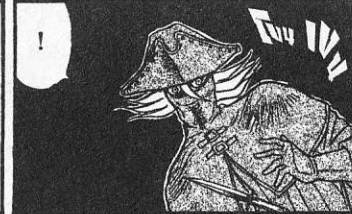

แต่
ว่า!

!!...
ถูกต้อง
แล้วละ
สาว
น้อย

คิดว่า
ของแบบนี้
จะทำอะไร
บริกเกล้า
ผู้นี้ละ...

!

นี่เป็นเรื่อง
ที่ไม่มีใคร
รู้มาก่อน

ทั้ง
เรียว
โกะ

หรือ
แม้แต่คนที่ให้มิด
มาอย่าง
วิลมาเอง

ซึ่ง
เรื่อง
นี้

คงมีแค่
เพียงตัว
เท่านั้นที่

จาก
บาดแผล
เพียง
รอยข่วน
เพียง
8 มม.
นั้น

เลือดของ
ชิโรจานะ
ที่มีความ
เข้มข้นสูง
ก็ซึมเข้าไป
ในร่าง
ของปริกเกล่า
ทางบาดแผล

มิดเล่มนั้น
เป็นหนึ่งในมิด
หลายสิบเล่ม
ที่วิลมาเคยซัด
เสียบตัว
ชิโรจานะ

แม้ว่า
หลังจากนั้น
วิลมาจะเก็บมา
ทำความสะอาด
และอาบนํ้ามัน
ไว้ก็ตาม

แต่ก็ยังคง
มีคราบเลือด
ของชิโรจานะ
ติดค้างอยู่
ที่ใบมีด

และ
ชิโรจานะ
นั้นมัน
"ดีลัก
ไว้กระด้าง"

ซึ่งเป็น
หินที่ไฟ
กำเนิด
"อควิวิน"
อยู่ในร่าง

ส่งผล
ให้เขา

ไม่สามารถ
ที่จะขยับได้

เลือดเหล่านั้น
สามารถทำลาย
ของเหลวสีเงิน
ภายในร่างของ
ออโตมาต้าได้

เมื่อครุ่นคิดมิด
ได้เงื่อนไขเข้าไป
ในตัวปริกเกล่า
เพียง 8 มิลลิเมตร

แม้จะ
เป็นมนุษย์
แต่ก็นับว่า
ต่อสู้ได้
พวาทฤษฎี
ที่ซึก

ทว่า
จับกับ
ลึกลับ
ละนะ

00:35:43

ลาขาด
ละ
สาว
น้อย
เอ๊ย
!

นี่ เป็นแค่
มนุษย์แท้ๆ
กลับไม่เจียม
กมล่ำไ้ล้ตัว
โลโครกชั้นต่ำ
มาต่อกร
กับเรา

ไม่ว่า
จะทำอะไร
มันก็ไม่มี
ประโยชน์
หรอก

ฉากที่ 55
COUNT DOWN
อีก 35 นาที~

อีก
35 นาที
ชั้นรี ได้เวลา
ออกไปจากที่
Mont San't
Michele
กันแล้ว
สินะ

บริกเกล้า
ด้านเรา
จบไป
แล้วนะ
ใกล้ถึง
เวลาที่
ท่าน
เพชเชด
จะออก
เดินทาง
แล้ว

ขเด็น
ขุดก็
เอาแต่
ขอมหา
ขอมคร
สิ รีบๆ
เข้า

มัวทำอะไรอยู่นะ!
ถ้าจรวดปล่อยตัว
ขึ้นไปเมื่อไหร่
ที่ได้ตาเป็น
ตอตะโกแน่นๆ
เจ้าก็รู้สิน!

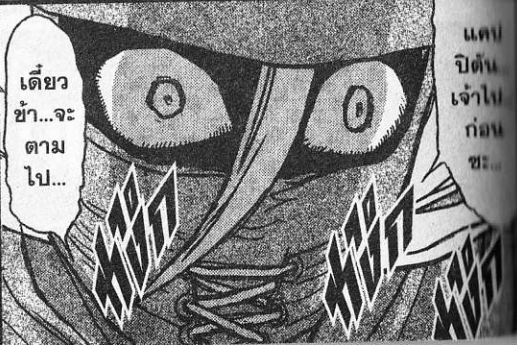

ฮาวโอย...
เจ้า...
ทำอะไร
กับข้า...
กัน...?

จริงด้วย ทำอะไร
ไปนะเวียโกะ...
เล่นเอา
เจ้าตัวโคตะระเก่งนี่
ไม่เป็นอันทำอะไร
เลยนะ

ชะ...ชั้น
ก็แค่ใช้
มิดที่วิลมา
ให้มา...
จิ้มตง
ไปเฉยๆก็
เท่านั้นเอง
นะ~

เดี๋ยวง
ข้า...จะ
ตาม
ไป...

แคบ
ปิด
เจ้าไป
ก่อน
ชะ...

มีอาบ
"อควอวิเต้"...
ที่ทำให้พวกเรา
ขัดข้องได้เอาไว้
นั่นเอง...

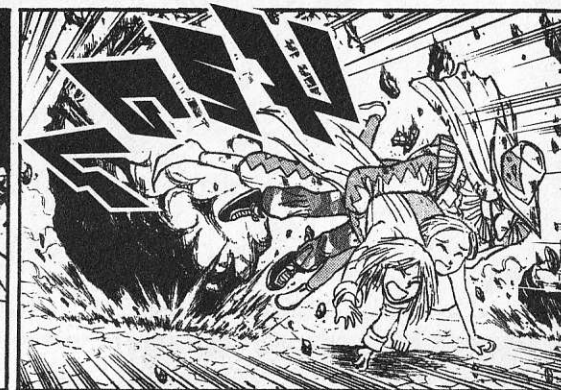
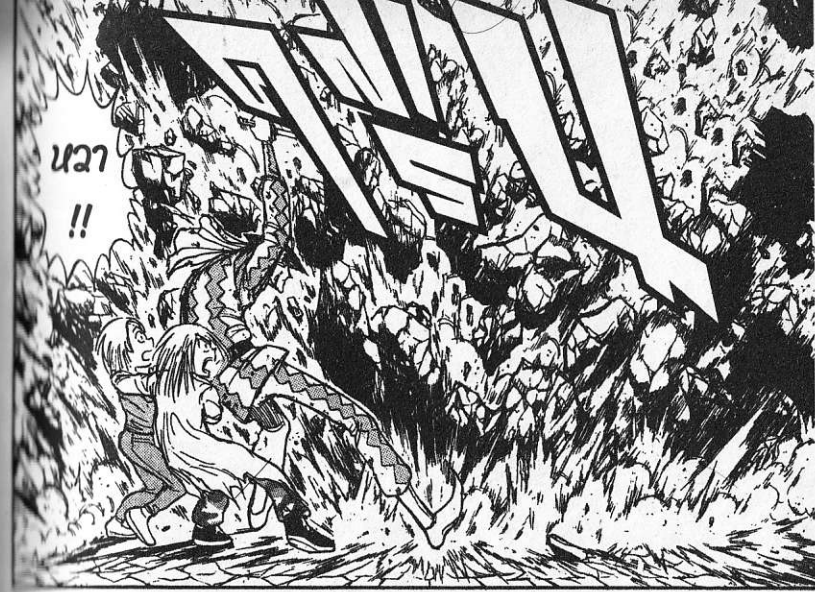

เอ๊ะ...
แต่วิลมา
ไม่เห็น
บอกอะไร
อย่างนั้น
เลยนะ...

เอา
เพะน่า
รีบๆ
จัดการ
มัน
เลยเดี
เวียโกะ

คะ...
ใครจะไป
กล้าล่ะ

ข้า
ไม่เสร็จ
ง่ายๆ กับ
ของ
พรรคนี้
หรือ...

แต่
การ
ตัดสินใจ
ให้รู้ผล
ขอฝาก
เอาไว้
ก่อน

จำ
เอาไว้
ให้ดีละ
อัลเรก็โน...
แล้วก็
เจ้าพวก
มนุษย์...

ผู้ที่กำลัง
พวกเจ้าก็ค
บริกเกลาผู้
เท่านั้น

เป็น
อะไร
นี่
แม่?...
เจ็บ
ไหม...?

แล้ว
อย่าทำ
อะไรให้
เป็น
อันตราย
ถึงชีวิตอีก
ก็แล้ว
กัน

รีเซ่
!

00:30:28

เป็น
อะไร
ไป
เหรอ
!?

ก็
รีเซ่
นะสิ
!!

นั่นเป็น
คำพูด
ของ
ทางนี้
ต่างหาก
ละ...

อะ...
อัลเรก็โน
นายมา
บ้องกันชั้น!
เลยละนะๆ
เลยนะ...

ทำ
ใจดี
ไว้
นะ
รีเซ่
!

เฮ้!
รีเซ่
รีเซ่!

อ้อ
...

ทะ...
ทุก
คน...
...

เง้-
รีเซ่~!

หนวก
หู
น่า
เสียว
!

เอ๋?

แม่
แล้ว
ลืมเรื่อง
มาซารุ
ไปเลย
ชั้น!

กริปปอนคุง
เด้าบอกมาว่า
นี่เป็นกับดัก
เพื่อล่อให้
มาซารุไปช่วย
ชิโรงาเนะ
คนเดียววะนะ

ชั้น...โดน
แคบปีตัน...
แทงเข้าให้
สิ้นคะ..

อ๊ะ แต่
บาดเจ็บ
เล็กกว่า
ที่เห็น
เยอะ
เลยละ
!

ตอนนั้น...
ถ้าไม่ได้
ยูนิคอร์น
มาช่วย
บั้งชั้น...
เอาไว้
ล่ะก็...

เพราะว่า
เพชเลสก็
จับตัวมาซารุ
แต่ก็ยึดสมองซะ
เพื่อให้ตัวเอง
กลายเป็นมาซารุ
อะไรเนี่ยแหละ

จะ...
จริงดิ
นั้น
!!

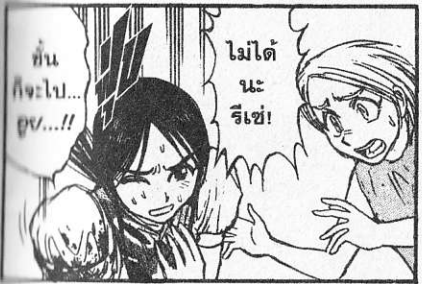

ต้องรีบ
ตามไป
แล้ว
แบบนี้
!

ชั้น
ไปด้วย
คน...!!

ขอบใจ
มากนะ
จ๊ะ...

ชั้น
ก็จะไป...
ดู...!!

ไม่ได้
นะ
รีเซ่!

ค่อย
ไล่จอก
หน่อย
...

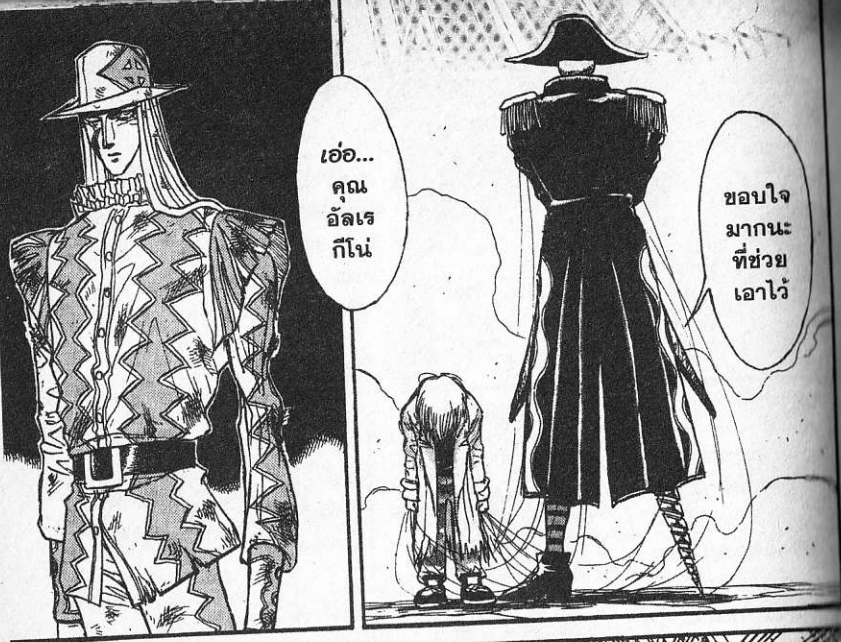
แต่ยังไง
ก็ต้อง
รีบพาไป
ทำแผล
...

ขอคุณ
นะ...

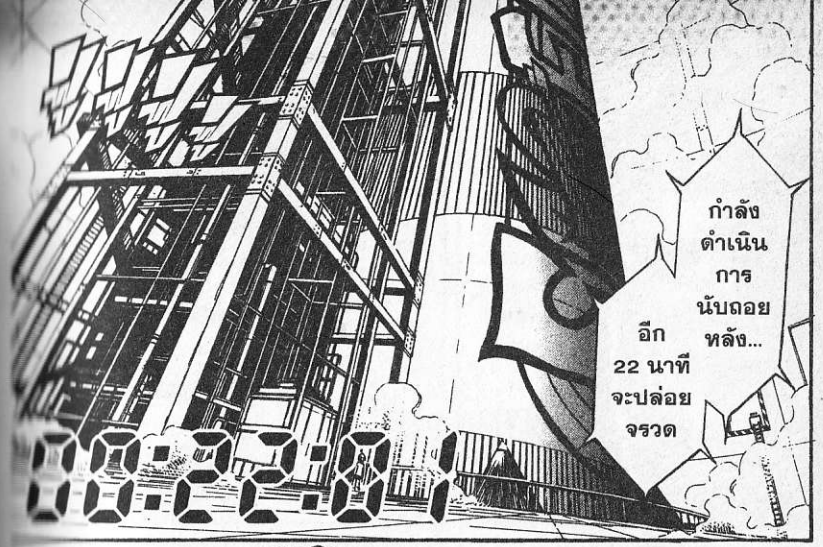
ชั้นจะ
ล่วงหน้า
ไปก่อน
แล้วพวกเธอ
ค่อยตามมา
ละกัน!

เอ่อ...
คุณ
อัลเร
ก็โน

ขอบใจ
มากนะ
ที่ช่วย
เอาไว้

กำลัง
ดำเนิน
การ
นับตอย
หลัง...
อีก
22 นาที
จะปล่อย
จรวด

ยังไง
ก็ขอฝาก
รีเซ็ทกับ
เรียวโกะ
ต่อด้วย
นะ

พื้นที่ที่เรา
ขึ้นไปบน
ลิฟต์ตัวนี้
ก็เริ่ม
"การแสดง"
โต้เถียงนะ
ตัวผม

อว...
การแสดง
แบบที่ผม
คนนี้จะสู้
อย่างยาก
ลำบาก
ต่อหน้า
เอลเลนอล

แล้ว
จากนั้น
ก็ค่อย
จัดการโค่น
ทางนั้น
สินะ
ตัวผม

ข้า
แต่เพียงทำ
ตามคำสั่ง
ของท่าน
พร้อมขึ้น...

เฮ้
ไปช่วย
มาซารุ
ให้ได้นะ
!

แบบนั้น
เอลเอนอด
คงไม่มีทาง
สยดสิ้นใน
ตัวเธอ...
หรือก็คือ
ผมนั่นล่ะ
แน่ๆ

แล้วผม
ก็ไม่สามารถ
ที่จะช่วยให้
เอลเอนอด
หนีออกจาก
จรวดได้
สำเร็จ
จน
ท้ายที่สุด
ก็ต้องขึ้นไป
กับจรวด
ที่ถูกยิงขึ้นไป
จนได้

นี่...
มิตรภาพ
ที่อันตราย
ดีนี่นา

มาร์ส
เตอร์
!!

มาซาร์
ไทงแกถึงไป
เดินอยู่ข้างๆ
เจ้าเพซเลส
มันได้ละปะ
!?

วะ...
แววตา
นั่นมัน
อะไรกัน
นะ...

ก็บอกแล้วไง...
ว่ามาร์สเตอร์
โดนเพซเลส
“ดาวนโหด”ไป
จนกลายเป็น
ตัวมันไป
ชะแล้วนะสิ...

นี่
นี่...
น่า
สนุก
จริงๆ

รอ
ก่อน
เซ!

มะ...
มาซาร์...
...

แกไม่ได้
มีแววตา
อย่างนั้น
สักหน่อย

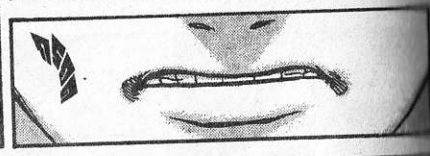
ต้น
ได้แล้ว
มาซาร์
!

แก
ก็ต้อง
เป็น
แกสิ
จริง
ปะ...

มา
ซาร์
!!

แล้ว
นาย
เป็น
ใคร
นะ
?

เดี๋ยว
จะ
จัดการ
ไทนะ
...!!

ไอ้บ้า
เดี่ย
ทำกัน
ได้นะ
แก!

ไอ้
เพช
เลด
!!

แกคอย
บงการ
มาซารุอยู่
ละสิทำ~!!

ม...
มาด
เทร...!!

ไม่ได้
เจอกัน
อีกแล้ว
แน่ๆ

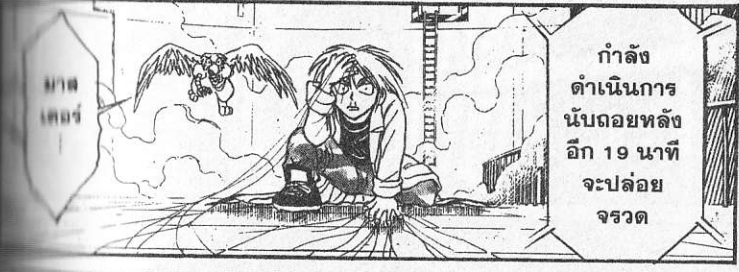
ถ้าจรวด
ปล่อยขึ้นไป
เมื่อไหร่
ที่นี่ได้
กลายเป็น
ทะเลเพลิง
แน่ๆ นะ
ชอบออก

เฮ้...
...

ไม่ว่าจ๊กก็
ก็จริง
แต่ลาต
ไอ้เด็ก

มาด
เคอร์

กำลัง
ดำเนินการ
นับถอยหลัง
อีก 19 นาที
จะปล่อย
จรวด

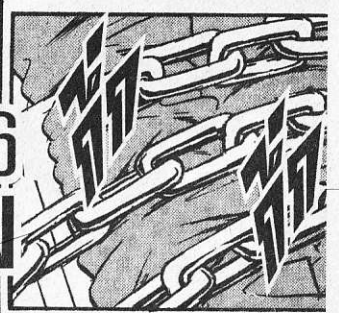
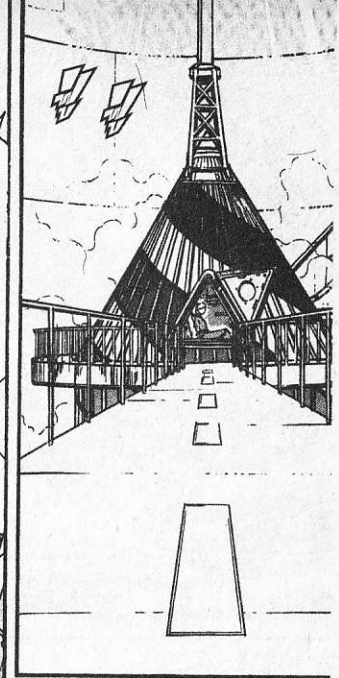
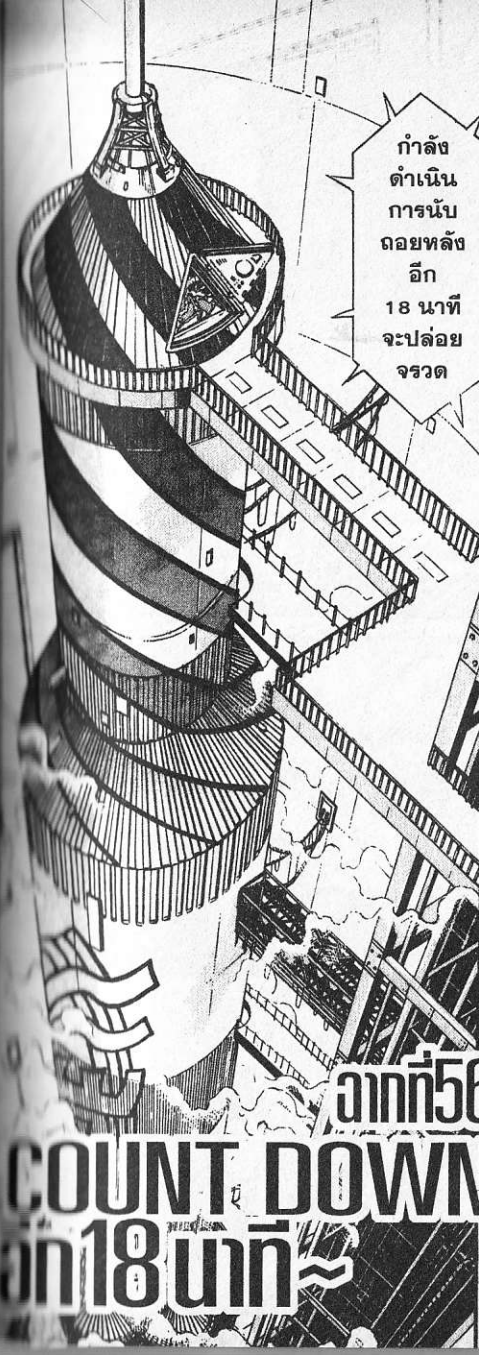
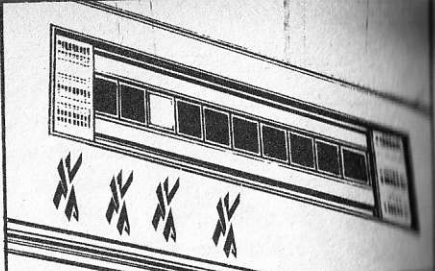
ใจดี
จ๊ก
...

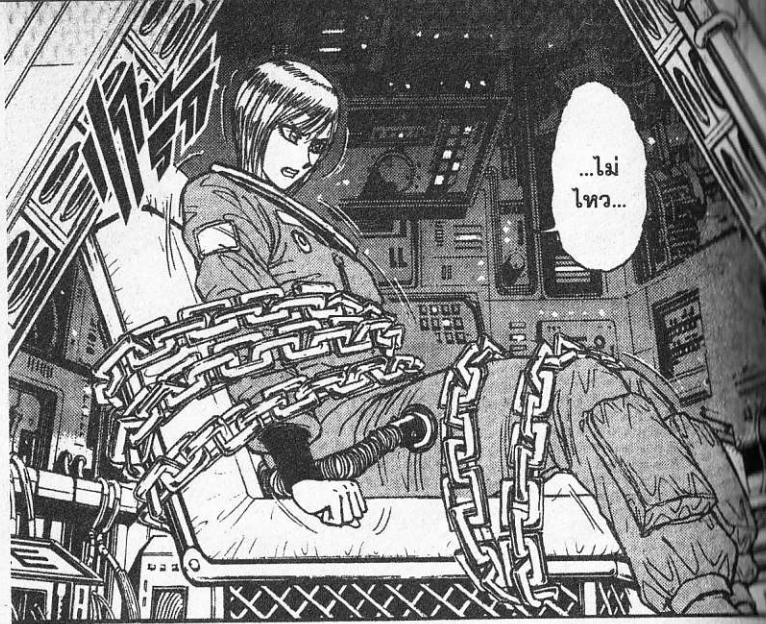
เปล่า
นี่...

แต่ไม่อยาก
จะเสียเวลา
เพราะมนุษย์
ลึ่วๆ
ก็เท่านั้น...

...ไม่
ไหว...

อ้าวๆๆ...
ถ้าทำได้
ก็เชิญทำ
ดูเลยละกัน
ครับ...
โอเค้?

อะไร
นะ...?

ไม่จริง
ให้ฟ้าผ่า
คนขาย
น้ำปลาเลย
เอ้า

หมาย
ความ
ว่าใจ
กันนะ
นั่น

เจ้า
เฟซเลส
กำลังคิด
จะทำ
อันตรายนะ
คุณหนู...

เราจะ
มัวมา
อ้อยอิ่ง
อยู่ในที่
แบบนี้
ไม่ได้
แล้ว!

เอาละ
ช่วยอยู่
นี่ๆ เป็น
เด็กดี
ด้วยนะ
ครับ

เกาะจะให้ไป
อันนิมกับ
ท่านเฟซเลส
ที่สถานีอวกาศ
ที่อยู่สูงขึ้นไปจาก
พื้นราวๆ 480กม.
ใจล่ะครับ

บอกที่เรา
ไม่กลัวพอที่จะ
จะไปพร้อมๆ
กับเฟซเลส
อีกนั่นแหละ?

...แต่
มันก็
จริง

ถ้าเป็นตัวเรา
เมื่อสมัยก่อนหน้า
ช่วง 2 ปีน ถึงจะตอล
ตายไปในการตอล
กับออตมาตาก็คง
ไม่มีอัลยอวรณ์
อะไรแน่...

แต่เราก็ได้มาพบกับคุณหนู!

แล้วก็...

คาโตนารุมิ...

เข้าซะแล้ว!

เขาไม่อยากจะตายไปโดยที่ทิ้งคุณหนูเอาไว้คนเดียวแบบนี้...

แล้วก็ไม่อยากจะตายไปทั้งๆ ที่ยังโดนนา루미คิดว่าเป็นคนเลวด้วย...

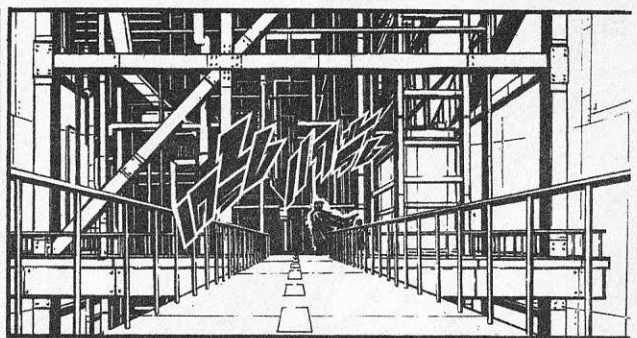
หรือว่าซาร์เลควินจะมองตรงจุดนี้ของเราออก...

อา... ไม่รู้มาก่อนเลยว่าการให้ความสำคัญกับคนอื่นจะทำให้หัวใจของเราชุ่มชื้นได้ขนาดนี้...

ไม่รู้มาก่อนเลยว่า... เมื่อคิดถึงใครซักคนแล้วหัวใจเราจะเจ็บปวดถึงเพียงนี้...

"ตัวก็เล็กแต่นั้นถึงจุดสุดท้ายจนมาถึงที่นี่ได้นะ ผมขอชมคุณกัน"

เฟซ เลด!

"แต่เอลเอนอลนะ เป็นของผมไปแล้ว!"

กำลังคุยกับใครอยู่!! ...หรือว่า!

จะเป็น!!

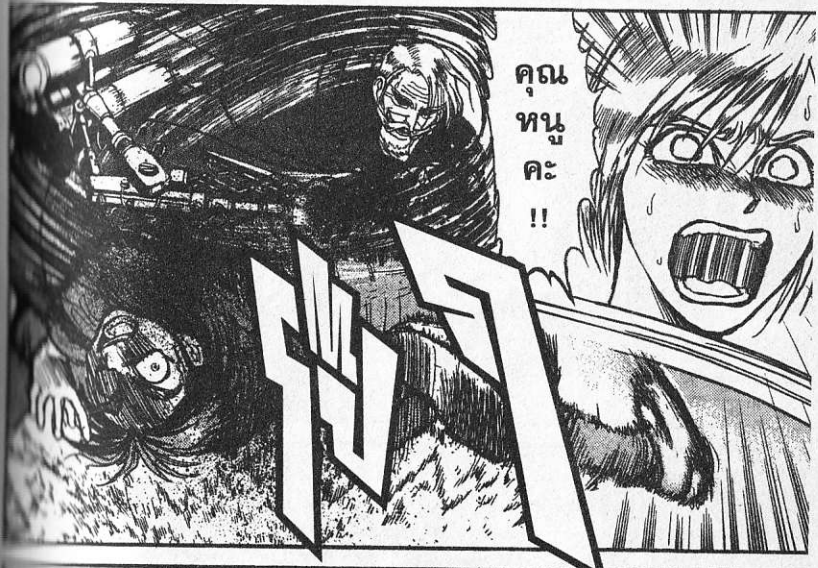

“ใคร
จะยอม
ให้ทำ
แบบนี้ล่ะ
เพชเลต !!”

คุณ
หนู !!

“แต่
เจ้า
นี่
ของ
ผม
เธอ
คง
ไม่รู้
ลึ
ท่า”

คุณ
หนู
คะ !!

“แยก
ส่วน
!”

“โ๊ะ”

“เทคนิคของเทพ
เดิมก็เป็นของผม
อยู่แล้ว ไม่ได้กิน
เสียล่ะ”

กำลังดำเนิน
การนับ
ถอยหลัง อีก
15 นาที
จะปล่อย
จรวด

“ใจ
เจ้าสาว
ของผม
เอลเอนอล”

“เจ้าเด็ก
คนนี้
อุตสาหถึง
มาจนถึง
ที่นี่เพื่อ
ช่วยเธอ
เซียวนะ”

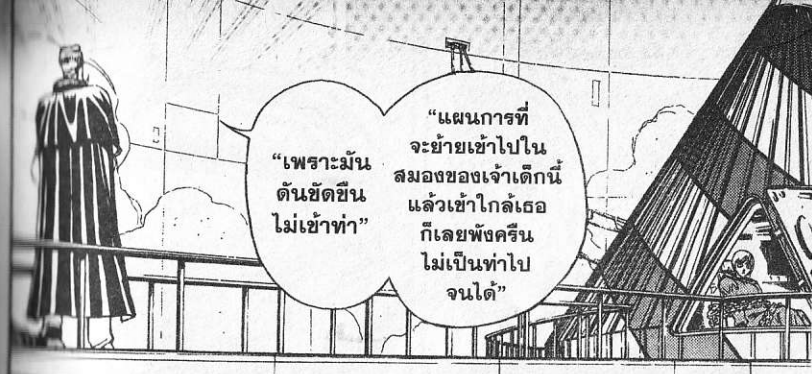

ถอยออก
จาก
คุณหนู
เดียวนี่นะ
เฟซเลส
!!

“เรื่อง
นั้น
คงไม่ได้
หรอก”

“เพราะผม
ต้องให้เธอไป
เห็นอนาคต
ของเจ้าเด็ก
กับตา จะได้
หมดเชื้อโรค
กับดาวดวงนี้
เสียที่ยังเผล
ละ”

“เพราะมัน
ดันขัดขืน
ไม่เข้าท่า”

“แผนการที่
จะย้ายเข้าไปใน
สมองของเจ้าเด็กนี้
แล้วเข้าไปใกล้เธอ
ก็เลยพังครืน
ไม่เป็นท่าไป
จนได้”

“แล้ว...
ขึ้น
เก้าอี้
แล้ว
เฟซเลส

เพราะ
ฉัน
เล็ก
ทำร้าย
คุณหนู
ซึก
ทีเถอะ
...”

ขอ
รื้อของ
ละ...

อีก
14 นาที
จะปล่อย
จรวด

“อ...”

คึกคึกคึกคึก

“ซี
ไร
งา
นะ”

“สุดท้าย
ก็ขจัด
โอกาสที่จะ
ดาวนโหลด
ลงในตัว
ของมັນอีก
จนได้”

สม
บุรณ
แบบ

เอล
เอนอล
หลังชื่อ
อย่าง
สนิทใจ

ว่า
ตัว
เรา
ยัง
ไม่ได้
ทำ
การ

ดาวน
ไหลด
ลงไป
ในตัว
มาซา

เด็ก
เขานา
ที่
ปล่อย
จรวด

เดิมทีตัวเรา
ในร่างแก้ว
แก้วก็กิน
ก็ไม่เคยจะมี
ความกลัวตาย
อยู่แล้ว

ก็
ไม่ได้คิด
จะตาย
เลยนี่นา

แต่ที่จริงแล้ว
มาซาคนนี้
มีจิตสำนึกจริงๆ
ของผมนอยู่ในสมอง
ไปแล้วเรียบร้อย!

ที่
เหลือ
ก็แค่
ให้ร่าง
แก้ว
เก็บ
นี่

แกด่งแ่ง
ตัวเรา
ในร่าง
มาซา
ก็จบ

จากนั้น
ก็ช่วย
เอเลโอนอล
ออกจาก
จรวดไม่ทัน

จนสุดท้าย
เลยต้อง
ขึ้นไป
อวกาศ
ทั้งๆ

แต่
เปลี่ยน
ผลลัพธ์
ให้
ใหม่
ของเรา

ไปสานต่อ
ความรักในอดีต
ที่ไม่ผลิดอก
ออกผล
ให้สำเร็จขึ้นมา
ต่างหาก
!!!

๑

แค่
คิด
ก็
สับ
แล้ว
นะ
นี่

หลบชั้นเรอะ...! ?
 นี่เราทำอะไร
 ของเรากันนี่?
 ปฏิกริยาตอบสนอง
 ฉับพลัน...
 เจ้าร่างโบราณแมน
 นี้ยังอยากจะคงอยู่
 ต่ออีกอย่างไหน
 เรอะ?

น่า
 เสียด
 หาย
 ...
 ไม่งั้น
 ป่านนี้
 เฟซเลส
 คิง...

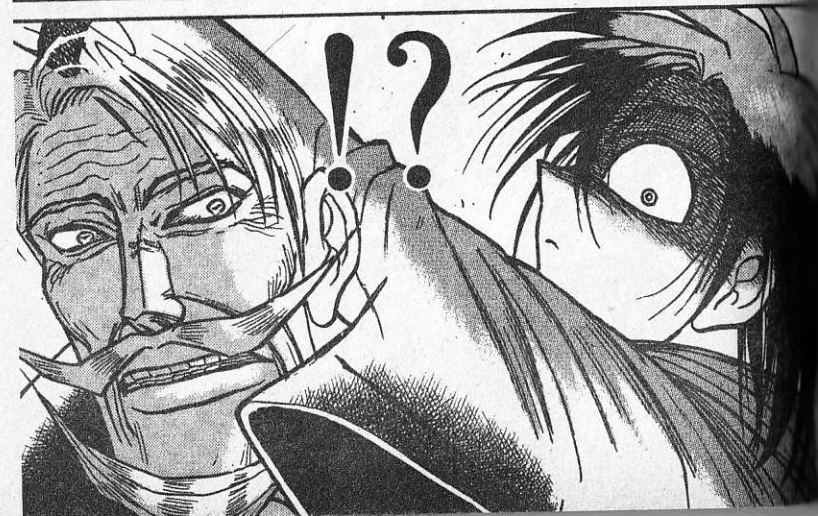
...
 ซิโรงาเนะ...
 เดียวผม...
 จะไปช่วย
 ปล่อยตัว
 ให้เอง
 นะ...

หัวใจของ
 มานานะ...
 สดกับที่
 ตกลงไว้
 นี่

อะ...
 อ่า...
 นั่นสิ
 ทำไม
 เราถึงได้
 หลบกันนะ?
 ทั้ง ๆ ที่เป็น
 โอกาสทอง
 แล้วแท้ ๆ

น่า
 สิ้น
 สิ้น
 ยั้ง
 ใจ
 อยู่

...แต่คง
 คิดมากไป
 มากกว่า
 เพราะแม่แต่เราเอง
 ก็ไม่เคยมีร่างจริง
 สองร่างพร้อมกัน
 เสียด้วย...

แถม ถึงความคิด
จะเหมือนกัน
แต่เราก็ไม่รู้ว่
ทางนั้นกำลัง
คิดอะไรอยู่นั้น...

เอา!
คร่าว
นี่
จะแพ
แบบ
ระเบิด
เถิดเพ
ให้ดู

“จบกัน
แต่นี่ละ
เฟซเลส”

เท่า
นั้น
ก็
จะ

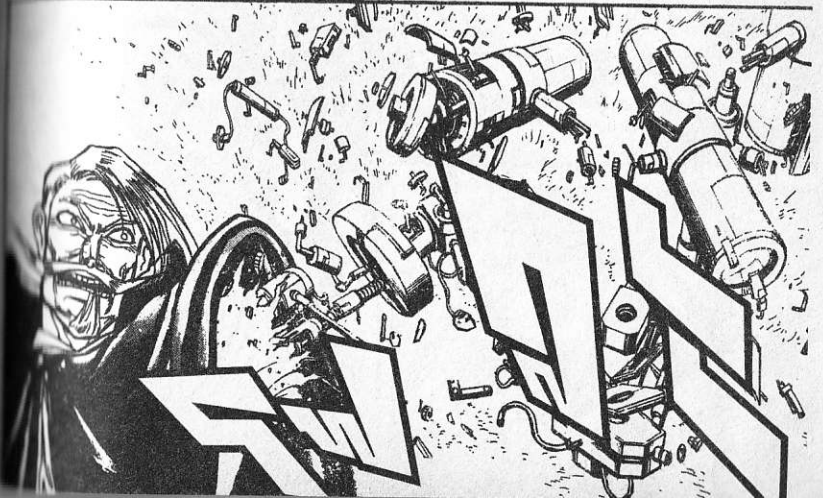
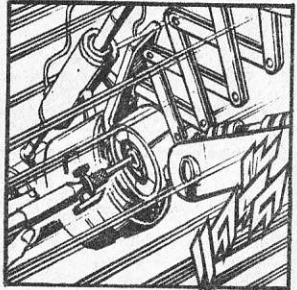

ตรง
นั้น
ละ

ถ้า
เรา
ปล่อย
ให้
ตัวเรา

“แยก
ส่วน”
เฮ

แล้ว
ตอน
ละก็

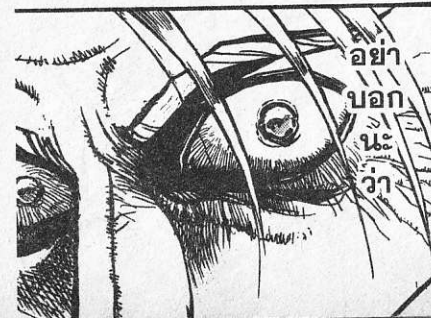

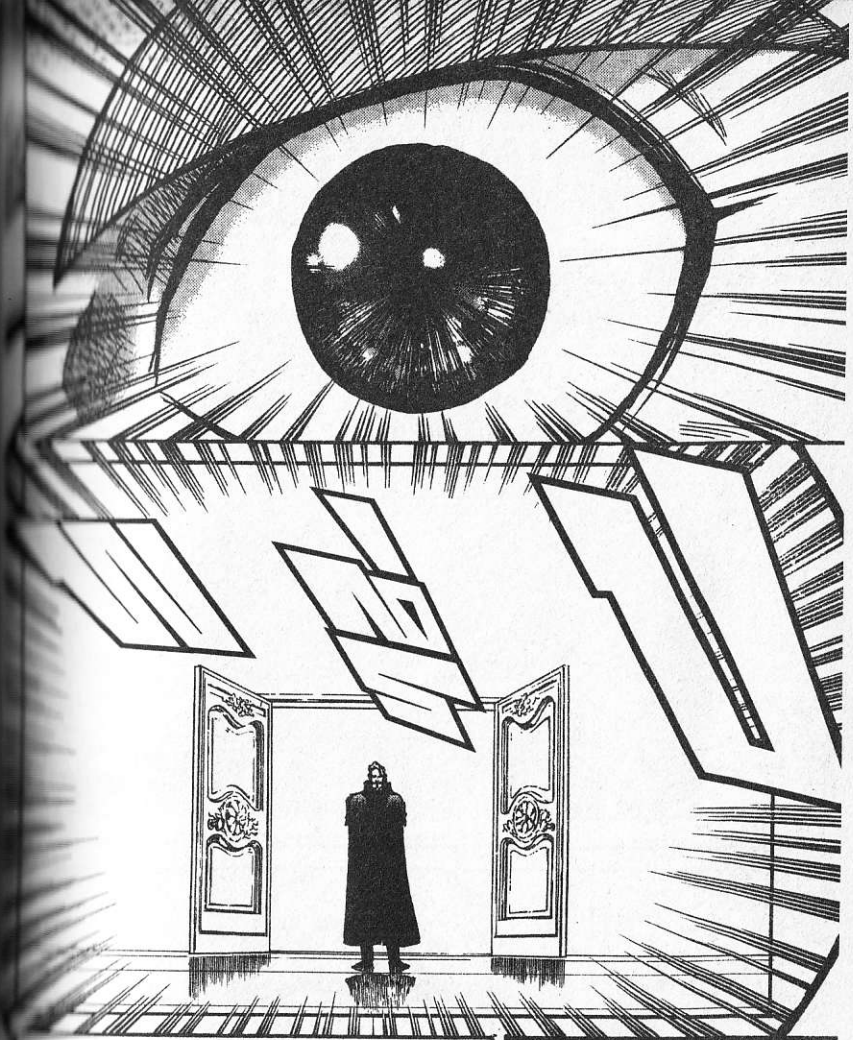
อีก
12 นาที
จะปล่อย
จรวด

เจ้า
นี่...

อย่า
บอก
นะ
ว่า

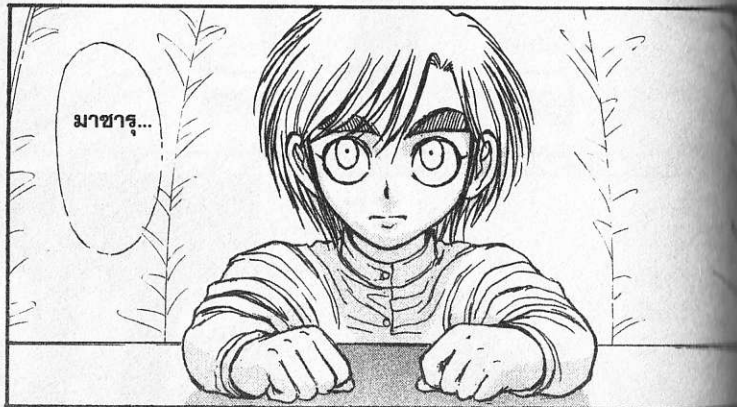

กำลัง
ทำอะไร
อยู่นะ
?

ที่นี่
กลายเป็น
ห้อง
ของผม
ไปแล้ว...

เดอคิด
จะนั่งอยู่
ในนี้ไปจน
ถึงเมื่อไหร่
กันหรือ?

มาซารุ...

ฉากที่ 57
COUNT DOWN
อีก 12 นาที ~

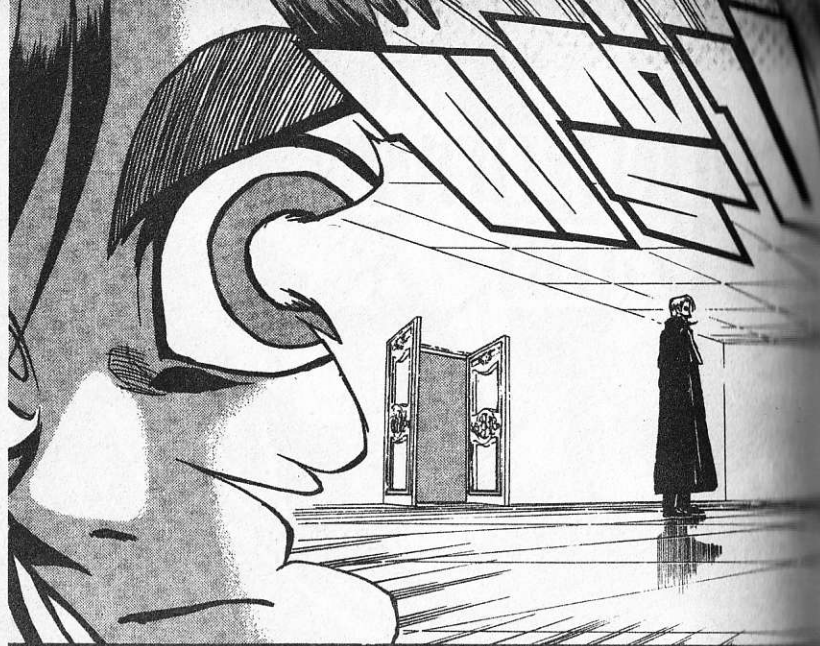
อย่า
บอก
นะว่า
...

กำลัง
ดำเนินการ
ปล่อย
หลัง

อีก
12 นาที
จะปล่อย
จรวด

เดอ
คือ...
ไม่น่า
เชื่อ...

กำลังทำอะไร
อยู่นะ
มาซารุ?

ห้องนี้
กลายเป็น
ของ
ของผม
ไปแล้ว

จะ
ยังมี
อาลัย
อาวรณ์
อยู่ไหม
ไปจนถึง
เมื่อไหร่?

นั่นสินะ
ตัวผม
ที่เคยมีอยู่
เยอะเยอะ

มาโดนคนที่มาทีหลัง
อย่างแก
ไล่ออกไป
จากห้องนี้
จนเกือบหมด
ชะแล้ว...

ถูกต้อง
จากนี้ไปห้องนี้
ผมที่เข้ามาจาก
ประตูที่ชื่อว่า
“ดาวนโหด”
จะเป็นคนใช้
เอง

เพราะฉะนั้น เธอจะได้ไปแล้ว มาซารุ

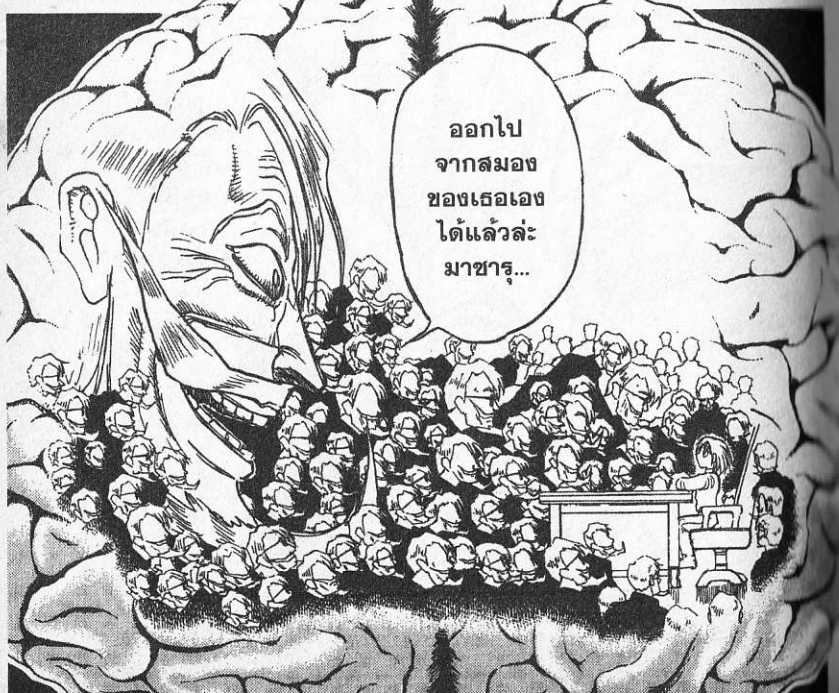

ออกไป

ออกไป

ออกไป

ออกไป

ออกไป จากสมองของเธอเอง ได้แล้วล่ะ มาซารุ...

ออกไป

ออกไป

ออกไป

ออกไป

ออกไป

ออกไป

น้ำในบ่อที่ว่่านั้นเหนียว

มันมีอยู่ซักเท่าไร... กันเธอ...

หา...? ว่าอะไรนะ?

ก็นั่นไง... น้ำในบ่อที่คุณเอ็งโยน "ศิลาไร้กระดูก" ลงไป

เพื่อช่วยพวกคนในหมู่บ้าน คลีกจากโรคไซนาสน่า นะ

นา?
มาบ้านนี้แล้ว
ยังจะพูดอะไร
ของเธ่ออีก
ละเนี่ย?

มาซารุ
เอง
ก็ได้อยู่แล้ว
ใน
ห้องตาม
ทำไม...

แล้ว...
ทำไม“อควอวิเต้”
ถึงทำให้คนที่ดื่ม
เป็นอมตะละ?

แล้ว“คิลา
ไร้กระด้าง”
ที่โยนลงไป
ในบ่อน้ำก็
เปลี่ยนน้ำ
ทั้งหมดให้
กลายเป็น
ยาวิเศษ
“อควอวิเต้”ไป

ไม่รู้ว่า
ในบ่อน้ำ
มีน้ำอยู่
เท่าไร
กันแน่
?

ไม่
รู้
ทำไม
ที่แดน
ของพ่อของ
มาซารุคิด
ถึงจะทดลอง
กับพวกผม
ในเงอ:

แต่เอา
เอง
จะเล่น
ด้วย
สัก
หน่อย
ก็ได้...

ฟังนะ
“อควอวิเต้”
นะจะทำให้
พลังฟื้นฟู
สภาพของ
มนุษย์สูงขึ้น
จนถึง
ขีดสุด

บ่อน้ำ
นะ
เธอ...
จะรู้ไป
ทำไม
กัน
เอานะ
ถ้าคำนวณ
คร่าวๆ
ก็คงมีสัก
10-15 ตัน
ได้นั้น
ละ...

เยอะ
ขนาด
นั้น
เชียว
?

แต่ก็นั่นสินะ...
ก็ขนาดที่ชาวบ้านตั้ง
150 คนที่รอดชีวิต
และกลายเป็น
“ซีโรจาเนะ”กันหมด
ก็ยังไม่พอรอดเลย
นี่นา

โดยการทำให้
“เซลล์ทั้งหมด”
ของมนุษย์คนนั้นๆ
ฟื้นฟูสภาพ
เดิมที่แข็งแรงดี
ที่สุด ภายใน
ไม่กี่วินาที
ก็ถึงละ

พูดให้ชัดๆ
“อควอวิเต้”
มันก็คือ
ยาเร่งปฏิกิริยา
ภาวะไฮมี
โอสเตซิส
(การรักษามดลูก)
ในร่างกาย
อย่างแรง
นั่นเอง

นรอ
...

เอาละ
หมดเวลา
ตอบคำถาม
แล้วนะ
มาซารุ

พรวด
เจ๊ม

ถ้าเธอ
ยังไม่ยอม
ออกไปจาก
ห้องนี้อีก
ล่ะก็

จิตสำนึก
ทั้งหลาย
ของผมนี่จะ
กัดกินเธอ
ให้หมด
ตรงนี้
เสียเลย

รอด
เดียว
สิ...

ไม่
ได้
!

ฮะๆๆๆ
ถ่ายตาม
อะไ
ขนาด
กันนะ

เท่านั้น
ห้องนี้
ก็เป็น
ของ
ผม
แล้ว
!

!?

ยังคุยกัน
ไม่เสร็จเลย
จะรีบร้อน
ไปไหนเนีย
!

เฟซเลล
รูรีเปลว่า
"ศิลา
ไร่กระตาง"
ที่เป็นตัว
สร้าง
"อควอวิเต้"
ตอนนี้อยู่
ที่ไหน?

รู้อยู่แล้ว
ละน่า
ก็ในตัว
เอเล
โอนอล
นะสิ

ต่างฉัน...
ก็เท่ากับว่า
พื้นที่
เปลี่ยขนาด
15 ตันให้
กลายเป็น
ยาวิเศษ
ได้
ทั้งหมด

อยู่
ภายในร่าง
กายเล็กๆ
ของ
ซีโรงาเน
คนนั้น
อย่างนั้น
สินะ

ก็
แล้ว
มันจะ
ทำไม
กัน
ล่ะหา
!?

ผมรู้มาจากตอนเรียน
ในชั่วโมงวิทยาศาสตร์
ว่าเลือดของคนเราเนี่ย
เป็นประมาณ 8%
ของน้ำหนักตัว...
ถ้าอย่างซีโรงาเนก็คงสัก
4 ลิตรได้ละมัง

“ศิลาไร้กระต้าง”
ละลายอยู่ใน
ของเหลวเพียงแค่
4 ลิตรนั่นเอง

ผมดื่ม
มันลง
ไปแล้ว
นะสิ

...อยาก
พูดอะไร
กันแน่
?

เปล่า
นี่...
ก็แค่...

คิดว่าเลือด
ของซีโรงาเน
น่าจะเป็น
“อควอวิเต้”
ที่เข้มข้น
สุดๆ เลยก็
เท่านั้น...

“อควอวิเต้”
เป็น “ตัวที่จะ
ฟื้นฟูสภาพเซลล์
ทั้งหมดในตัว
ของมนุษย์
คนนั้นๆ”

ให้กลับมาอยู่
ในสภาพดั้งเดิม
ที่สมบูรณ์แข็งแรงแ
ที่สุดภายในเวลา
ไม่กี่วินาที”
อย่างนั้น
สินะ...

ได้เต็ม
“อควอวิเต้”
ที่เข้มข้นที่สุดใน
โลกนี้
ลงไปแล้ว!

ไม่
จริง...
หรือ
ว่า...

แล้วนี่ไอ้
“ดาวน
โหด”
ที่เป็นการ
เปลี่ยน
ข้อมูล
สมองเป็น
สัญญาณ

แล้วมา
อัดใส่ใน
สมองผม
เนี่ยจะยัง
อยู่ดี
รีเปลานะ
แบบนี้?

สงสัย
“อควอวิเต้”
คงจะนึกว่า
เป็นโรคร้าย
แล้วช่วยรักษา
ให้ชะละมั้ง

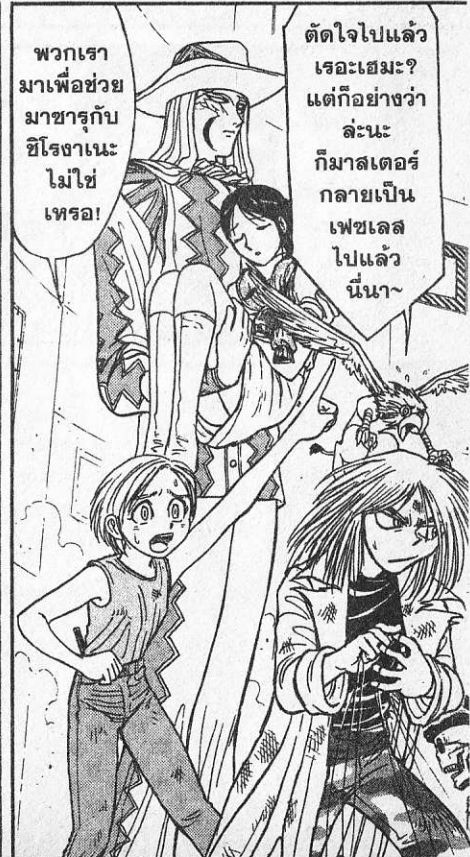

นะ...
นี่
แก...

มองออก
ถึงเรื่องนั้น
แล้วก็ตั้งใจ
รับกา
“ดาวนโหด”
จันทร์ออก
เรอะ...

เดี๋ยวก่อน
ลึะเสะเมะ!
หมาย
ความ
ว่าใจ
ที่ว่าจ
หนึ่นะ
!?

พวกเรา
มาเพื่อช่วย
มาซารูกับ
ซีโรจาเนะ
ไม่ใช่
เทร่อ!

ตัดใจไปแล้ว
เรอะเสะเมะ?
แต่ก็อย่างว่า
ละนะ
ก็มาสเตอร์
กลายเป็น
เฟลล
ไปแล้ว
นี่นา~

แต่มยัง
โดนเอา
หัวโยก
ซะแรง
อย่างนั้น
อีกตะหาก

ก็เพราะ
ฉันใจ...
ฉันถึง
ได้รู้

เฮ้?

ว่ามัน
ไม่ใช่
เฟซเลส
ทรอก

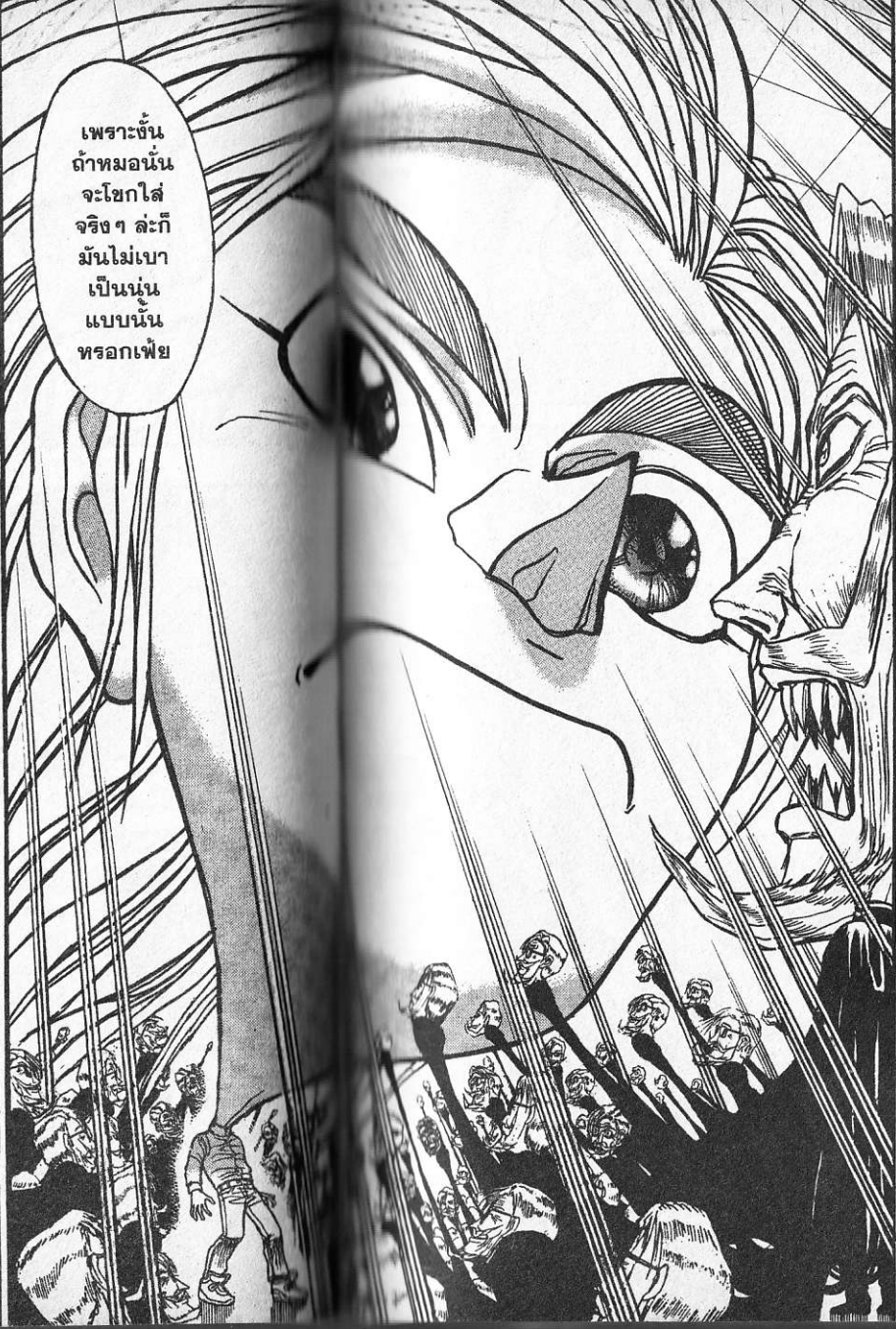
เฮ้!/?
เฮ้-!/?

ฉันนะ
เคยโยกหัว
กับมัน
มาตั้ง
หลายครั้ง
แล้ว...

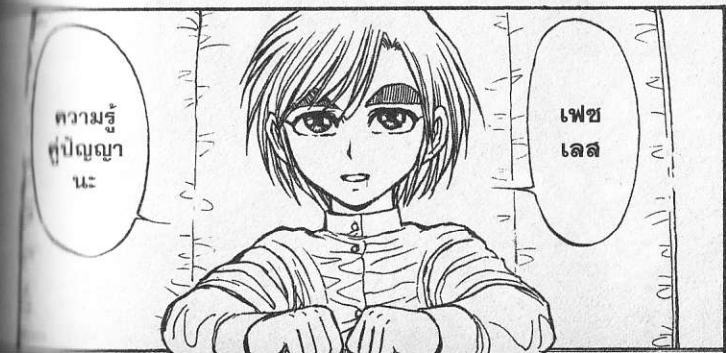
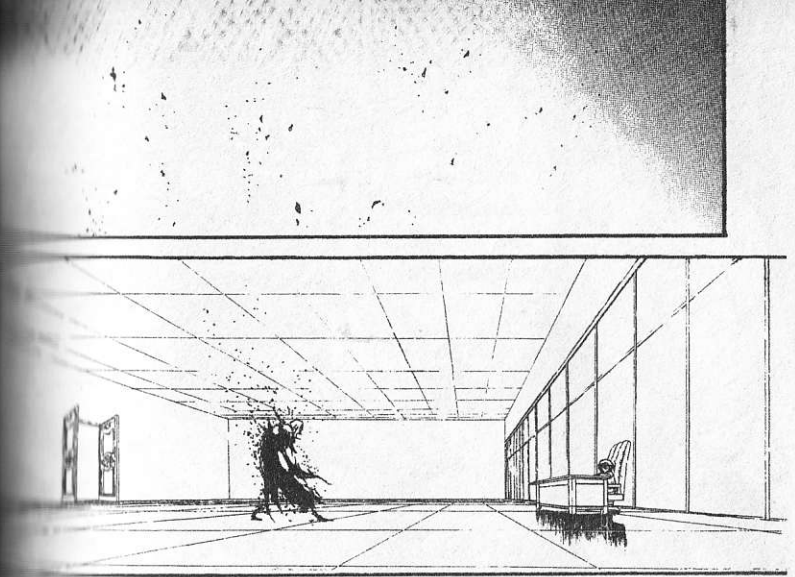

เห็น
มันหงอๆ
ฉันก็เพอะ
มาตั้ง
แต่หัวมันนะ
แข็งเป็นบ้า

เพราะฉัน
ถ้าหมอนั้น
จะโยกใส่
จริงๆ ละก็
มันไม่เบา
เป็นนั่น
แบบนั้น
ทรอกเพี้ย

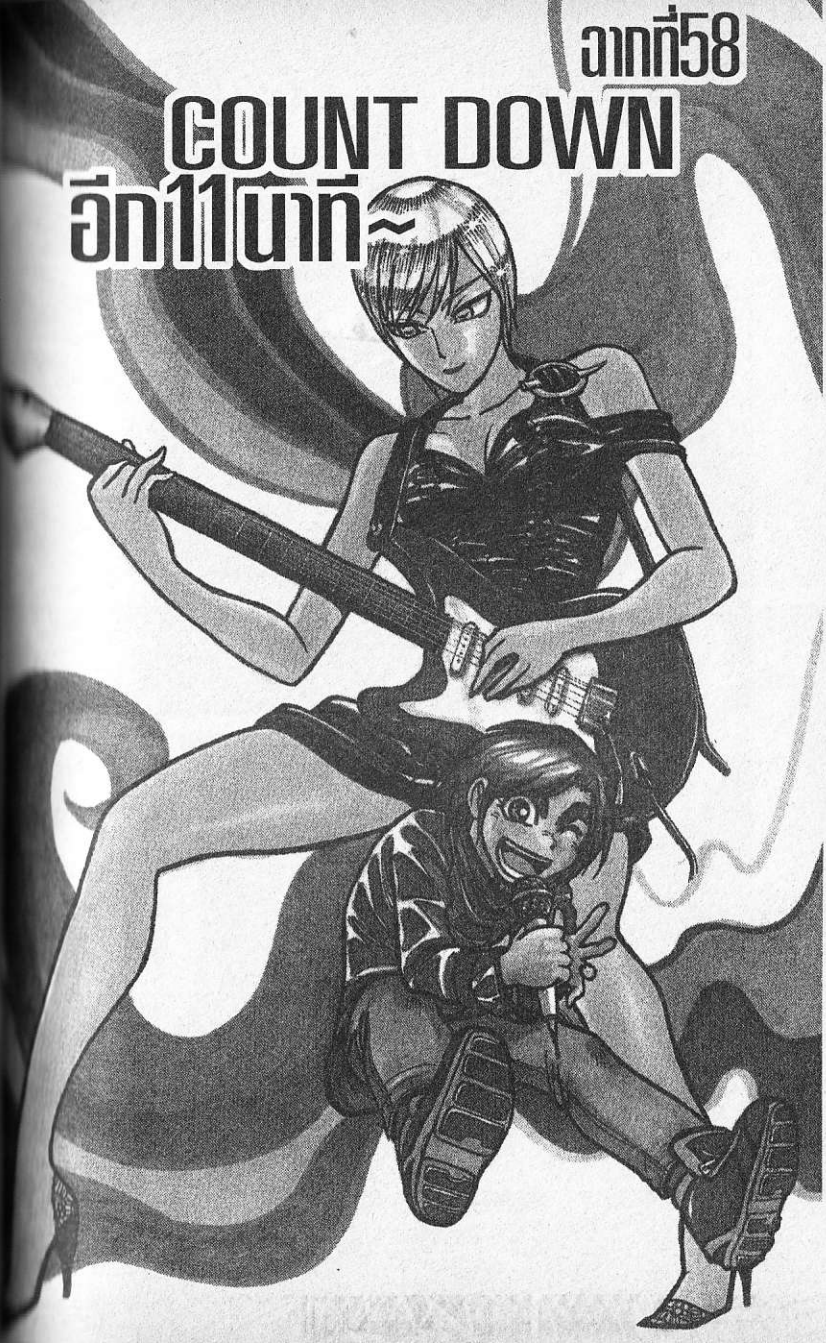

COUNT DOWN อีก 11 นาที

กำลัง
ดำเนินการ
นับถอยหลัง
อีก 11 นาที
จะปล่อยจรวด

นี่แก
คือ
มาซารุ
หรือ
อะ
!?

ผมก็ต้อง
เป็นผมนะสิ
เฟซเลส
!!

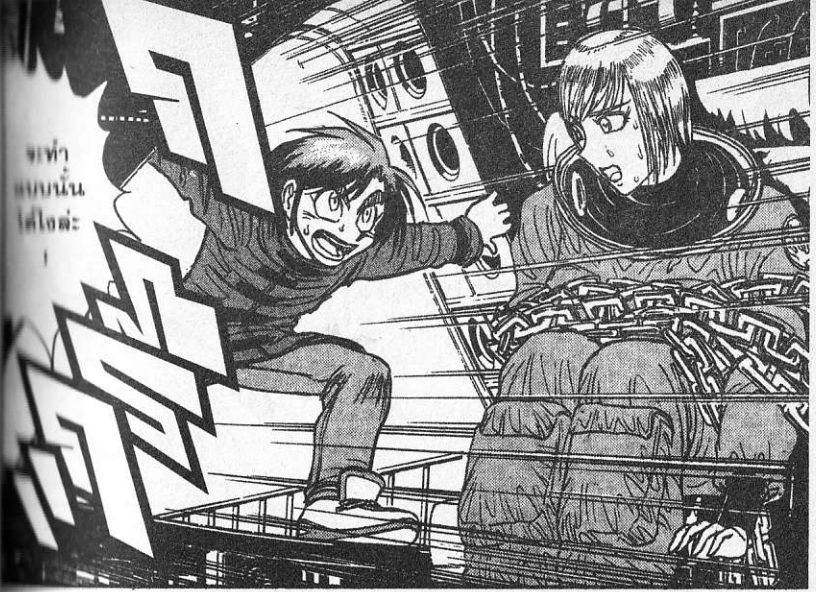
นี่แก
คือ
มาซารุ
ทรอก
เรอะ
!?

ผมก็ต้อง
เป็นผม
นะสิ
เพชเลต
!!

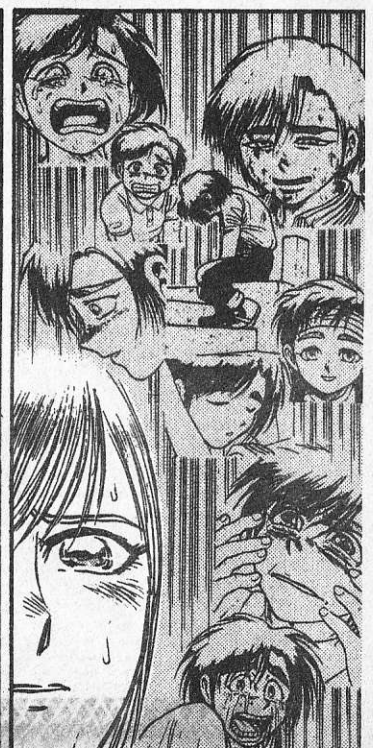
กำลัง
ดำเนินการ
นับถอยหลัง
อีก 11 นาที
จะปล่อย
จรวด

หนี
ไป
เถอะ
คะ
คุณ
หนู
!!

อีกไม่
จรวดก็
ถูกยิง
ไปแล้ว
แล้วเข้า
ก็ไม่มี
จะแก
ออกได้
ด้วย

ผมจะ
ปกป้อง
โรงงาเนะ
เดง!!

คุณ
หนู
คะ...

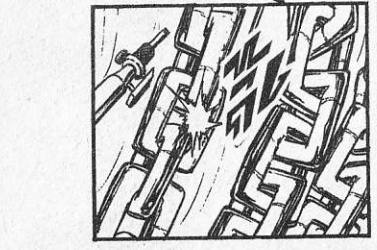
อีก
10 นาที
จะปล่อย
จรวด

งั้น
เธอ...

เจ้า
มาซารุ...

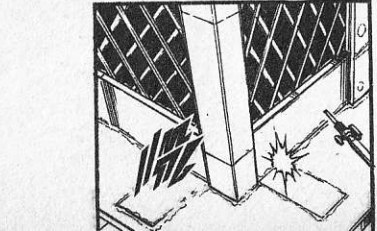
แกได้ตี
“อควิวีโต้”
มาก่อนหน้า
เลยทำให้
“ดาวนโหด”
ไม่มีผลอย่าง
น่ะสิท่า!

ไม่ไหว!
“แยกส่วน”
ไม่ได้เลย
!!

ทั้งใช้ทั้งเก้า
โตนเชื่อมรวม
แบบแน่นหนา
สุด ๆ!

ไม่ไหว
หรอกคะ
คุณหนู!
รีบหนีไป...

อีก
10 นาที
คือ
สิ้น
ชั้น
ครึ่ง
สุดท้าย...

มาซารุ
ได้ตี
อควิวีโต้
ของ
แอดโอด
ไปสินะ!

จรวด
เดินหน้า
จรวด
ถอย
หลัง

คุณ
หนู
!!

เชื้อเพลิง
ทางเสือ
การปรับ
สภาพ...

ก็ใช่
นะสิ!

ผมได้
ดื่มเลือด
ของ
ซีโรงาเนะ
มาแล้ว!

ไม่ปล่อย
ให้ใคร
เป็นไป
ตามใจ
ปรองกน
!!

คุณ
หนู
คะ
!

...การ
คำนวณระยะ
ระบบเดินเรือ
ระบบสื่อสาร...
ทุกอย่าง
ไม่พบความ
ผิดปกติ

อีก
7 นาที
จะปล่อย
จรวด

ที่สำคัญนะมาซาร์
ไม่ทราบว่าจะ
ปล่อยเอเลโอนอล
ออกจากไซท์กับเก้าอี้ที่
“แยกส่วน” ไม่ได้
ยังงั้นล่ะ?!

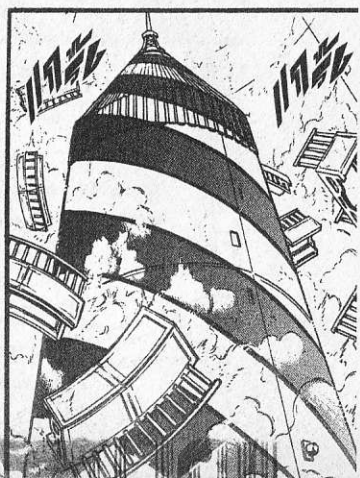

มี
นำ
หัว
ร้อ
:

ยังงั้นแก
มันก็ยังเป็น
แค่เด็กกอยูตี
นั่นล่ะ
!

ลูกเรือ
ตายจน
ทำการ
ปลด
พลอร์

เฮมะ
ไม่ต้อง
ไปช่วย
มาซารุ
จริง ๆ
นะเหรอ
!?

ใช่ ๆ
เจ้าคน
ไม่มี
หัวใจ

ฉัน
เข้าใจ
ดีเลย
ช่างหาก
ล่ะ!

ว่านั่น
เป็นคำ
ขอร้อง
ของมัน
!!

ก็เจ้ามาซารุ
มันโหดเบา ๆ
ไล่ฉันแล้ว
มันก็พูดมา
ขึ้นหัวว่า!

ถ้า
ยัง
ไม่
อยาก
ตาย
ก็
รีบ ๆ
ไปให้พ้น
ก็แล้วกัน

ถ้าฉัน
ไม่ตอบรับ
ก็ไม่ใช่
ลูกผู้ชาย
แล้ว

อย่า
ทำมา
เกิดเพ
ตกว่า
นา

เรื่อง
จริง
เพี้ย~

ฉันเอง
ก็ห่วงมัน
ไม่แพ้เธอ
หรอกน่า
!

...แต่ฉันคิดว่า
ตอนนั้นเจ้านั้น
มันพยายามจะ
บอกกับฉันว่า
“ตัวเอง
ไม่เป็นไร
ฝากคนอื่น ๆ
ด้วย” นะลิ

แต่ก็แค่
นายคิด
นี่นา
ถ้ายังไม่
เรา...

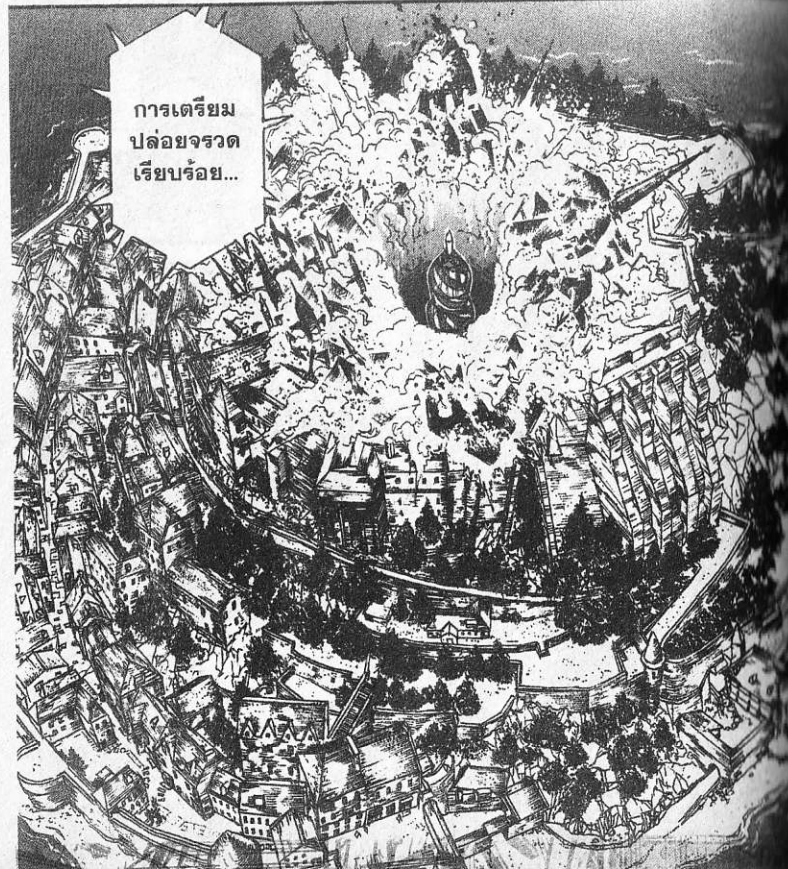
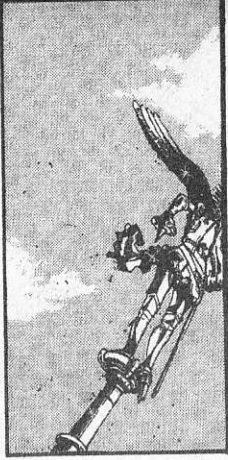
ทางนี้
มีทางออก
ข้างนอกได้
กับถนนอย
เดอะ

โอะ...
โอะ...

อีก
6 นาที
จะ
ปล่อย
จรวด

เปิด
เป็ดาน
ปล่อย

การเตรียม
ปล่อยจรวด
เริ่มพร้อม...

อีก
ไม่กี่
วินาที
จะหมด
ชีวิต

เฮ้
อีกไม่นานแล้ว
นะมาซารุ
จะขึ้นไปด้วยกัน
เลยไหมล่ะ...

แล้วผม
จะขอฯ
เพื่อตัก
ขึ้นก่อนจะถึง
จุดในอวกาศ
ซะเลย

ใคร...
จะยอม
ให้...
ซีโร
 जाने
ไป...
กัน
ล่ะ...

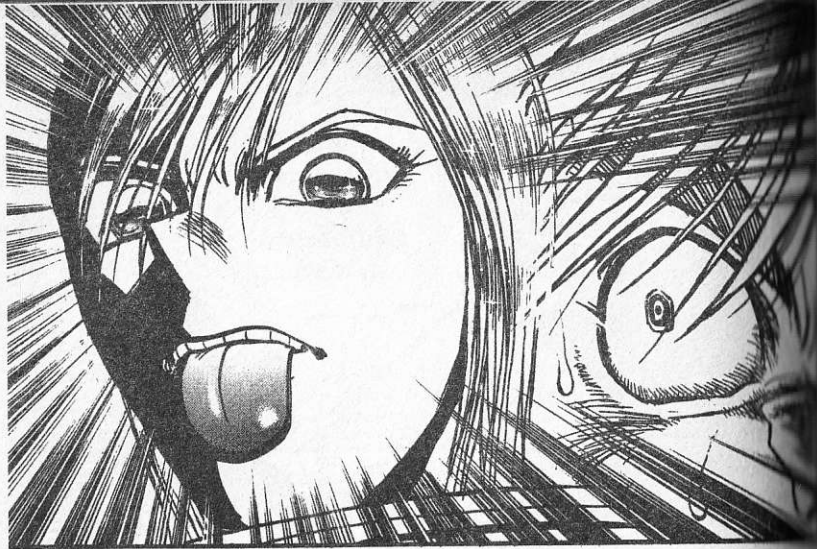
ไม่ได้
นะคะ
คุณ
หนู...

ชั้นเรอะ...
ถ้า
อย่างงั้น
ก็ตาย
ซะเลย
ละกัน!

คุณ
หนู
คะ
!

สิ่งๆ ให้นำ
ไปใช้งานนะ”
ก็ป็นลมมตะ
ก็เลยจะตาย
ด้วยเรื่อง
แค่นี้!

คุณหนูคะ
“ซีโรจางานะ”
นั้นสามารถ
ดับชีวิตตนเอง
ได้ด้วย
ความตั้งใจ
อันแรงกล้า
ของตนเอง
ค่ะ

เพราะ
ฉะนั้น...
ได้โปรด
ไปเถอะ
นะคะ

ซี...
ซีโรจางานะ...
จะทำอะไรนะ
!!

อีก
3 นาที
จะปลดปล่อย
จรวด

ลาก่อน
ค่ะ
คุณหนู

ซี
โร
จางานะ
!

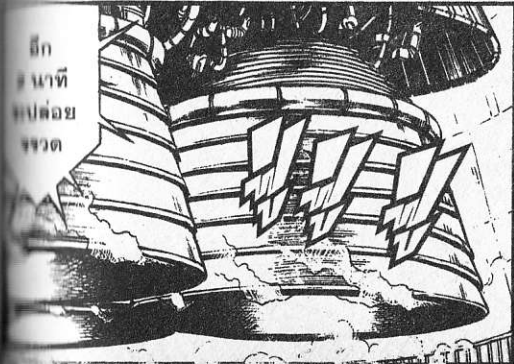

ถ้า
กัดลิ้นขาดซะ
ส่วนที่เหลือ
ก็จะม่วนตัว
เข้าไปลอดทาง
เดินหายใจ
จนส่งผลให้
ขาดอากาศ
หายใจ
ตาย...

ถ้าคุณหนู
ยังไม่ยอม
หนีล่ะก็
ซีโรจางานะ
ก็จะขอ
กัดลิ้นตาย
ล่ะค่ะ!

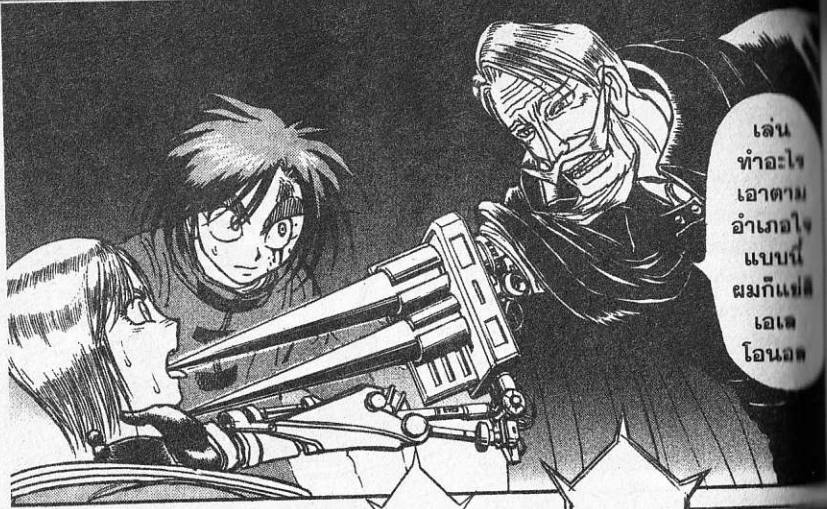
ม
ไ
น

อีก
3 นาที
จะปลดปล่อย
จรวด

ก
ก
ก

เล่น
ทำอะไร
เอาตาม
อำเภอใจ
แบบที่
ผมก็แพ้
เอเล
ไอเอล

เพราะ
เธอเป็น
ผู้หญิง
ที่ผมรัก
นี่นะ

ปล่อย
จรวด

อีก
60
วินาที
!

00:00:59

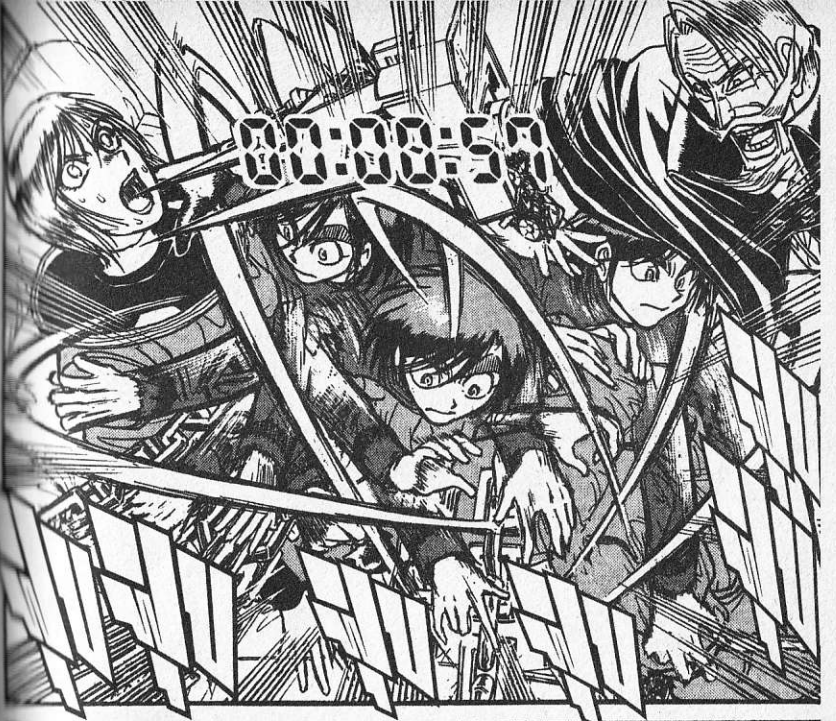
ซีโรจានะ...
ขอโทษนะ...

00:00:58

ไม่ว่า
คุณหนู
จะทำ
อะไร

ฉัน
ไม่มี
จะคิด
หรอก

00:00:57

00:00:55

อะ...

อ๊า
!!

00:00:47

นะ...
นี่แก
ทำ
อะไร
นะ...

00:00:52

00:00:46

อย่า
บอก
นะว่า
แกเล่น
...

00:00:32

“แยกส่วน”
เอเลอินอล
เลขขึ้นระระ
!?

จ้าก
!!

00:00:30

ไม่
ให้
หนี
หรือก
นำ
...

00:00:29

00:00:28

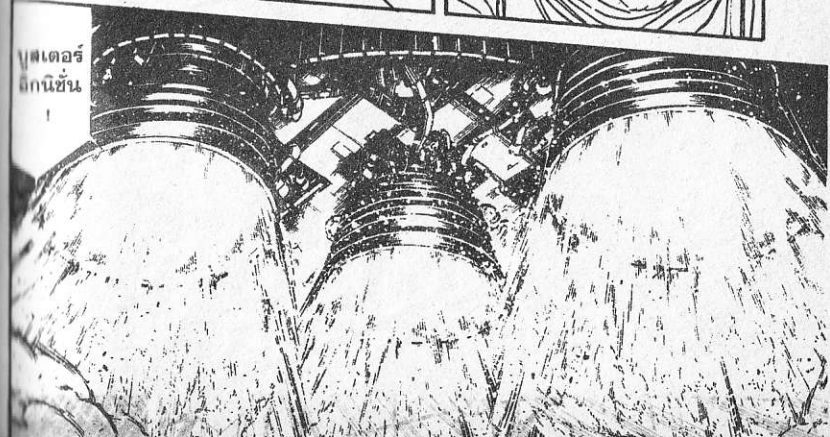
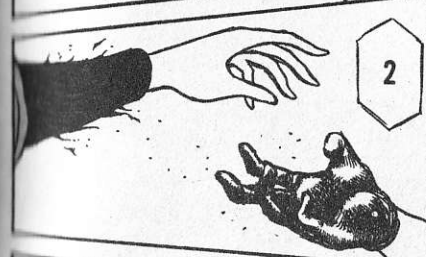
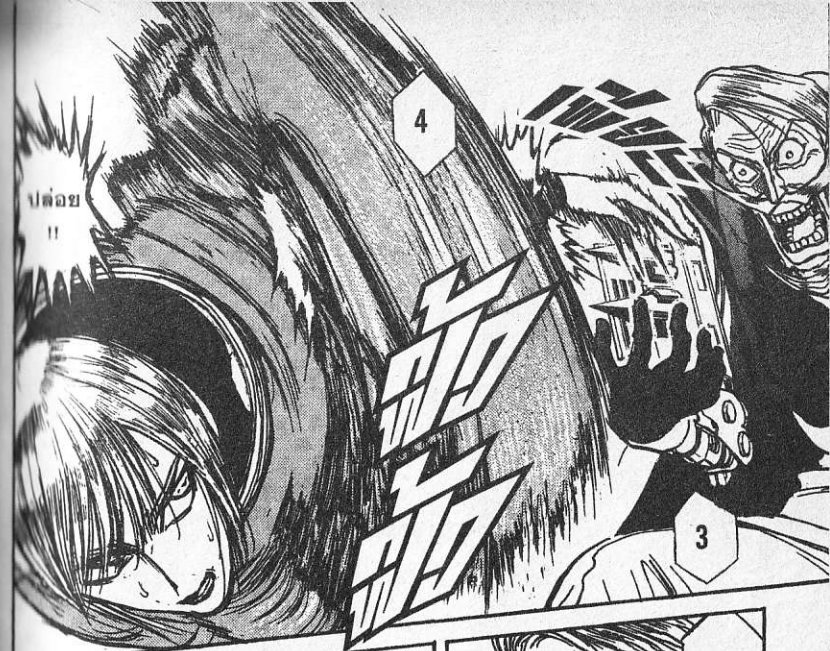
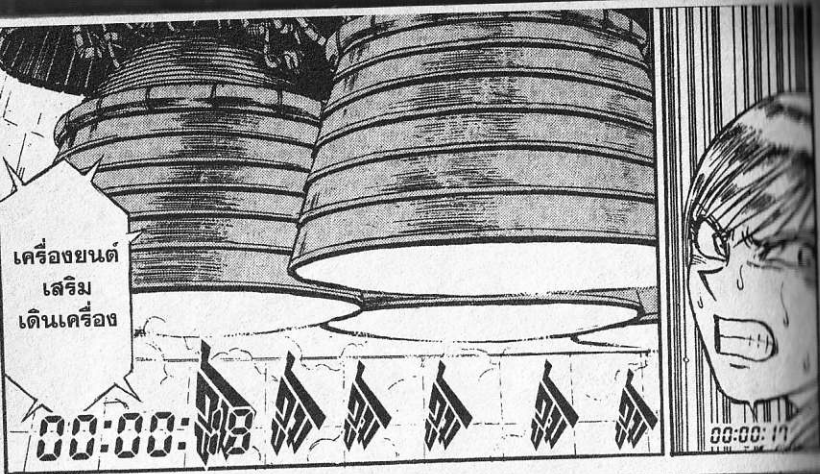
อ๊
...

00:00:24

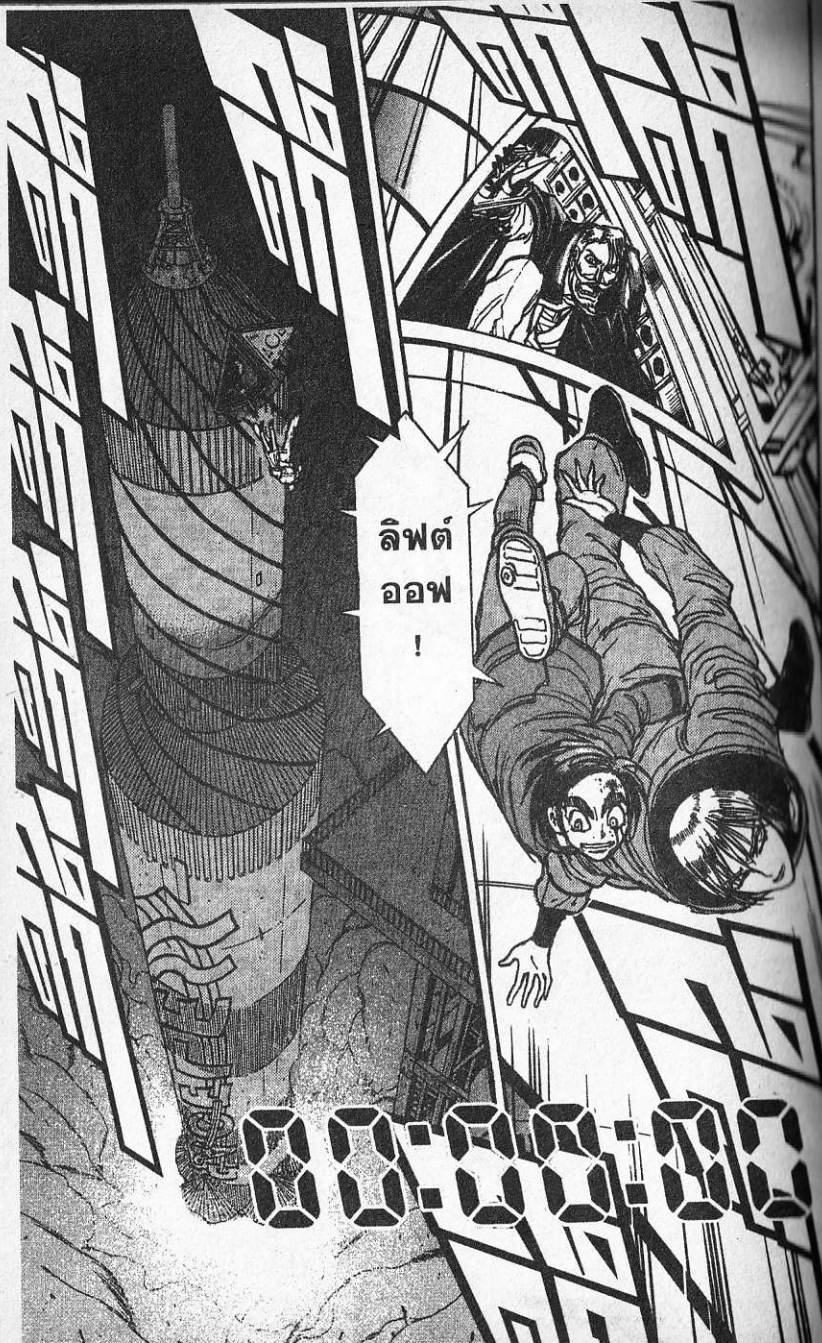

อีก 20 วินาที
จุดระเบิด
เครื่องขนน้
เริ่มการนับ
ถอยหลัง
เฟลสุดท้าย

ปล้อยนะ
เพชเลส
!

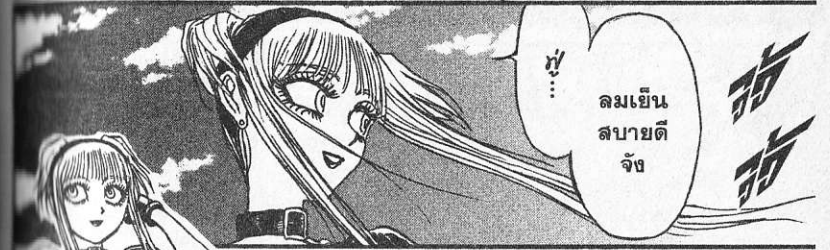

ลิฟต์
ออฟ
!

ตอนที่ 59

กลับมาขึ้นปะทะเดียแมนที่นา

...
ลมเย็น
สบายดี
จัง

ชิชิ

อย่า
ทำเป็น
พูดดี
เลย
นะ

ถ้าเป็นดิฉันที่มี
“ระบบประสาทลึ้มตัล”
ยิ่งพอว่า แต่อย่างเธอ
ไม่มีทางรู้สึกถึง
เรื่องอย่างนั้นได้แน่ๆ
จริงมั๊ย?

ฉากที่ 59 โคลัมเบีย ปะทะ เดียมแมนกัน

ฮึว
รู้ด้วย
เหรอ
เนี่ย

ถูกต้อง
แล้วจ้า
เดียมแมน
ทีน่า

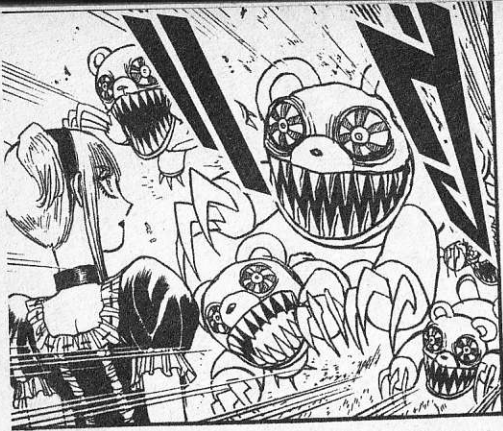

โคลัมเบีย
ไอ้ทำที
จองทอง
ของเธอ
นั่นนะ

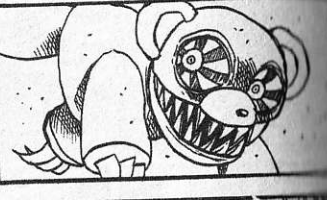
ไม่ลบ
อารมณ์
ดิฉันมา
ตั้งนาน
แล้ว

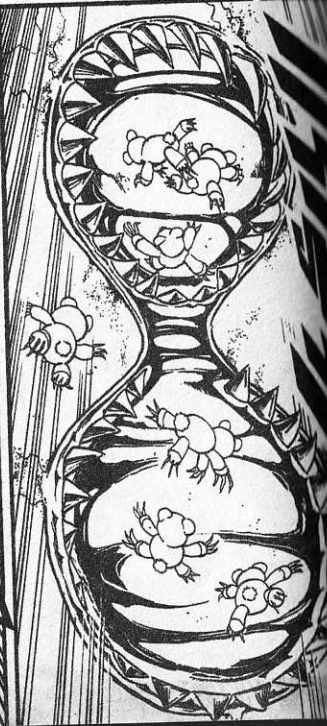
ขอบใจ
นะจ๊ะ
คุณนง

เจ้านาย
เป็นขังใจ
ลูกน้อง
ก็ตามนั้น
เลยนะ
ขั้นต่ำ
พอกัน
เปียบ

บาเรีย
หมวก
!

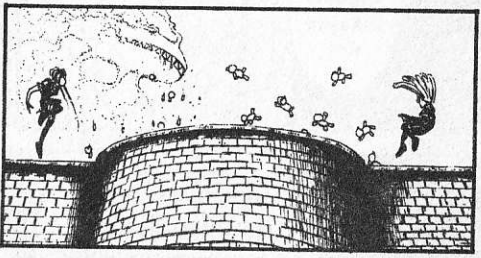

ตาม
ด้วย
ตลับ
แป้ง
มี
ปาก
!

เก่งนี่นา!
ถ้าทำได้ขนาดนี้
ก็คงพอเป็น
เพื่อนเล่น
ให้ดีขึ้นได้
ซึกพักนี้
ละนะ...

ถ้าเรื่อง
แฟนละก็
สั้นขอไป
เล่นกับ
มาซารุจัง
ดีกว่า

โธ-
กำลัง
ซัดกันอยู่
เลย

เดี่ยแมน
ที่นำลู่กับ
โคลิมบีน
คุณีท่าจะพอพืด
พอเหวี่ยงกัน
น่าดูเลย
นะครึบ
ท่าน!

กับจูน
โบราณ
เขียงนั้น
ยังชนะ
ไม่ได้อีก
รี
น่าสมเพช
นัก!

ท่าน
เฟซเลส
กำลังจะ
ออก
เดินทาง
แล้ว

โอ
ฮ้อ
ป้อ
จจจ
เปิด
แต่

เราจะไปจัดการ
พวกต่างมนุษย์
ซึ่งหลงเหลืออยู่
ใหม่หลายดิน!
เพราะงานของ
นักขบเข็นเรา
ต้องสมบูรณ์แบบ
เสมอ

ส่วนข้า
จะไปหา
ผู้แข็งแกร่ง
เพื่อต่อสู้...
แล้วก็ยังมี
ศัตรูที่ยังไม่ได้
ตัดสินกัน
เหลืออยู่ด้วย!

ชะงๆ
ขยั่นกัน
จิงๆ เลยลึ
โพต้นตาย

แล้วนี่
เดี่ยแมนที่นำเธอ
จะทำอะไร
ต่อจากนี้
ไปกันน้อ?

พอท่านเฟซเลสกับ
คุณหนูเอลเอนอล
ไต่บันสู่ห้วงอวกาศไปแล้ว
ที่นี้พวกเราถือยากจะทำ
อะไรก็ตามตามสบาย
ละนะ คุณทั้งสอง

นั่น
ลึนะ
ฮาร์
เลค
วิน

แล้วนี่แคบปีค
กรรชือฮาโน
กะบริกเกลาค
ประการใด

ดูชะลึ
ได้เวลา
ที่
ท่านเฟซเลส
จะไปฮันนิมูน
กับเอลเอนอล
แล้วนะเธอ~

จะ
บอก
ให้
เดี่ย
แมน
ที่นำ
ให้
กัน

“ฮันนิมูน”
ของ
มนุษย์
ทั้งสองฝ่าย
ต่างต้อง
มีใจ
ให้กัน

แต่
เอลเอนอลไม่ได้
รักท่านเฟซเลส
เลยซึกหนอย
นี่นา

ก็แล้วไงละ
จากนี้ไป
“ความรัก”
อาจออกเงย
ขึ้นมาก็ได้
จริงมัย

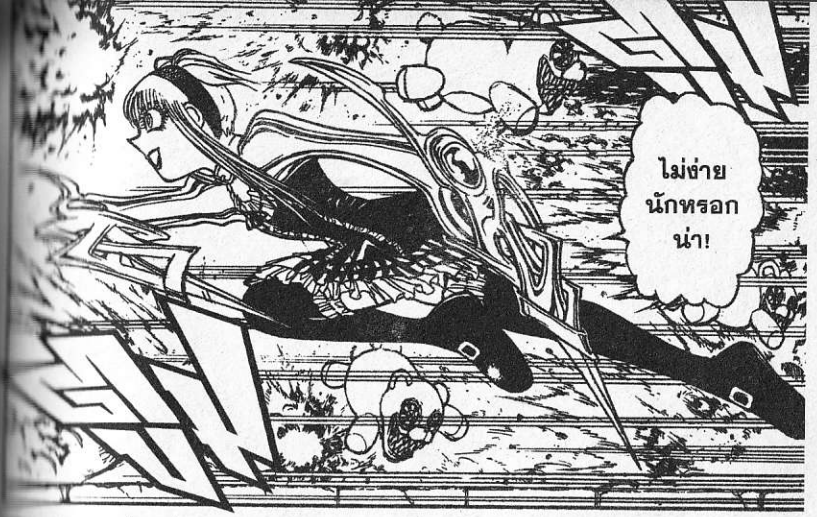

ไม่มีทาง
ชะละ
เพราะคน
ที่รักกับ
เอลเอนอล
อยู่

คือ
มาซารุจัง
ตะหาก

ตายตายแต่
พูดอะไรของเธอนะ
นี่? คนธรรมดา
ที่ทะเลาะมาอยู่
ท่านเฟซเดสไป
ชักอย่างแบบนั้น
เนี่ยหรอ?

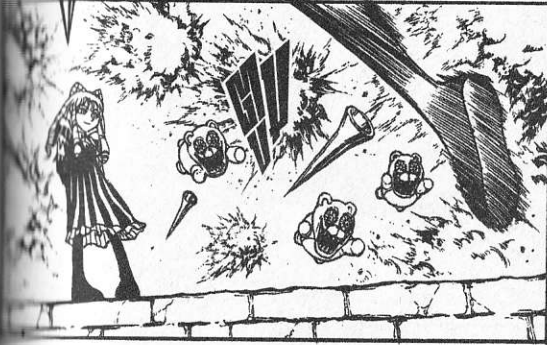

ไม่เข้า
นักทรอก
น่า!

จากที่ชั้นรู้มา
เรื่องแบบนั้น
มันไม่ใช่ปัญหา
หรอกนะ
เฉยแหมน
ทีน่า

โดยเฉพา
ถ้าเกี่ยวกับ
คำว่า "รัก"
ของมนุษย์
ด้วยแล้ว
ละก็...

ขยับน้ำเลีย
ดิฉัน
กะแล้ววว่า
ต้องมา
ไม้นี้

ดิฉันทนกับ
ปากที่ทำเป็น
พูดเหมือนรูตี
ของเธอนั้น
มามากพอ
แล้ว

ขอป่า
ให้ปลิวด้วย
คุณหมี่
มีระเบิดนี้
ชะเลย
ก็แล้วกัน
นะ!

แล้วก็นะ
อีกเดี๋ยว
คุณหมิตัวนั้น
ก็จะระเบิด
บีมมมม
แล้วละ

ถ้าไม่รีบ
หนีออกมา
มาละก็
แย่นะ
แน่ๆ
นะจ๊ะ!!

ว๊ววว!
เจอ
คุณหมิตัวนี้
ยักษ์
ไปรังไส
เข้าไป
ตกใจ
เลย
ละซี?

อย่าตีกับ
มันแข็งไป
เลยนะ
จะบอกให้

ก็จะใช้
ความ
สามารถ
ในการ
“ใช้แมลง”
ของเธอ

สั่งให้ตุ๊กตา
แมลง
โรคโซนาซ่า
มารวมตัวกัน
แล้วทำอะไร
ซึ่กอย่าง
ลึท่า

แต่จะ
ได้ผล
หรือ
...?

ดิฉันว่า
คราวนี้
ยังงี้ก็คง
ไม่รอด...

!?

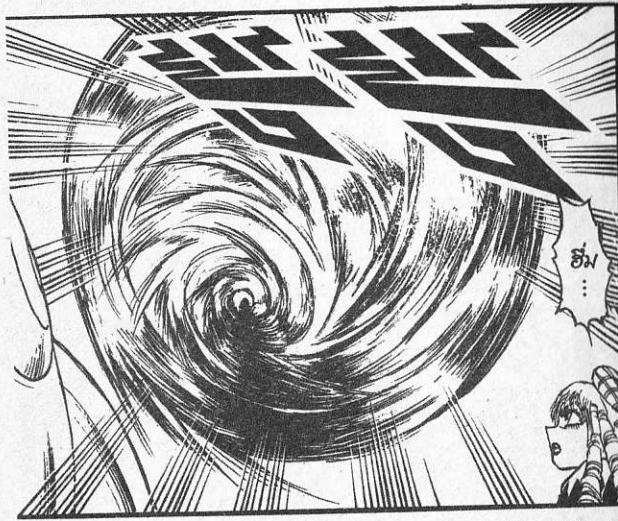
สละ...สร้าง
ได้กระทั่ง
ส่วนใหญ
แบบนเลย
เทรอล...?

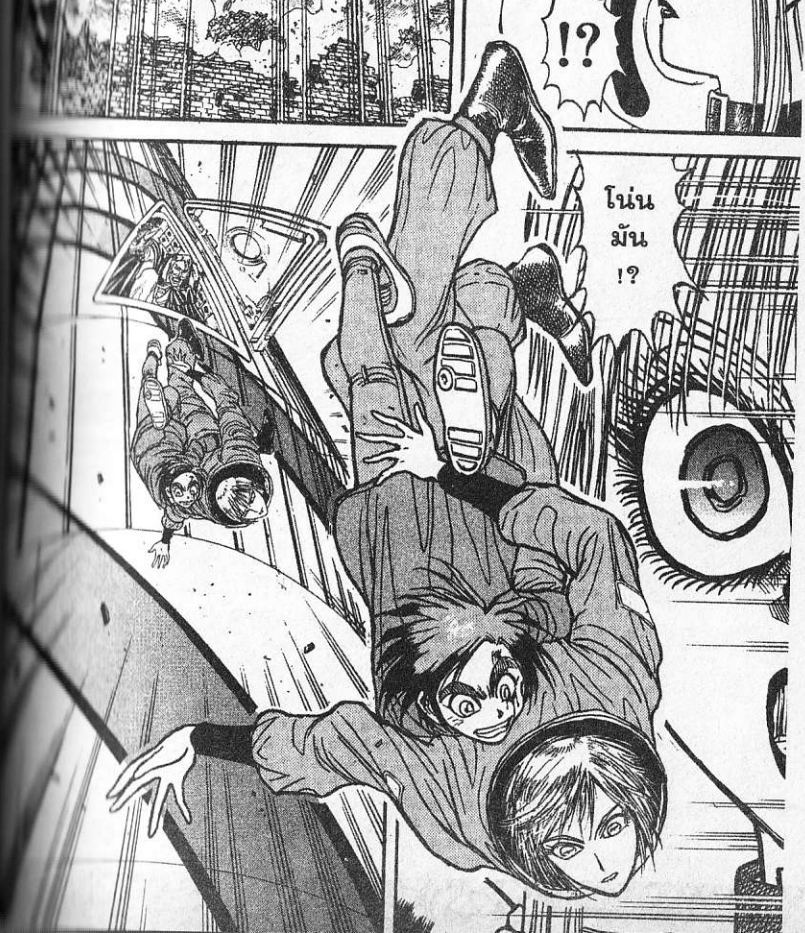
จรวด
ของท่าน
เฟซเลต
โดนยิง
ขึ้นมา
แล้ว...

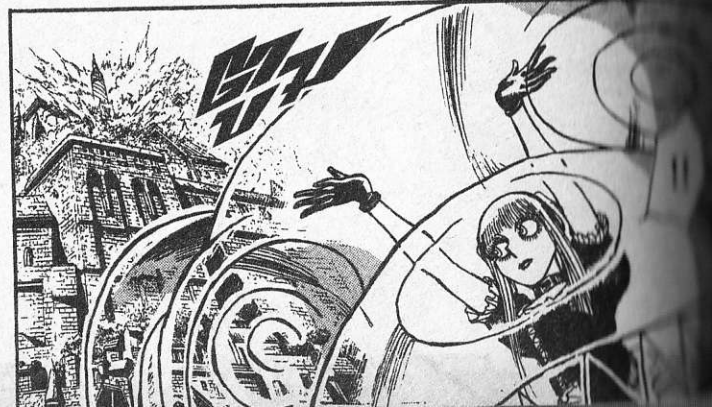
!?

ฮึม...

โน่น
มัน
!?

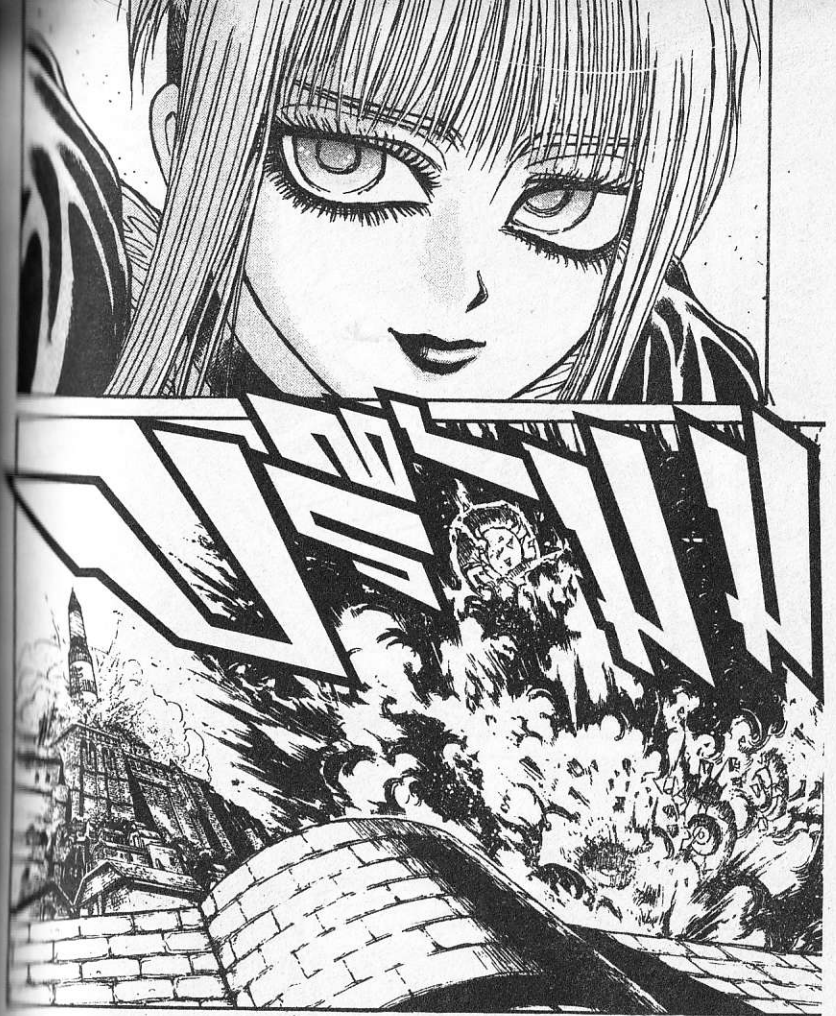

เอ...!
?!

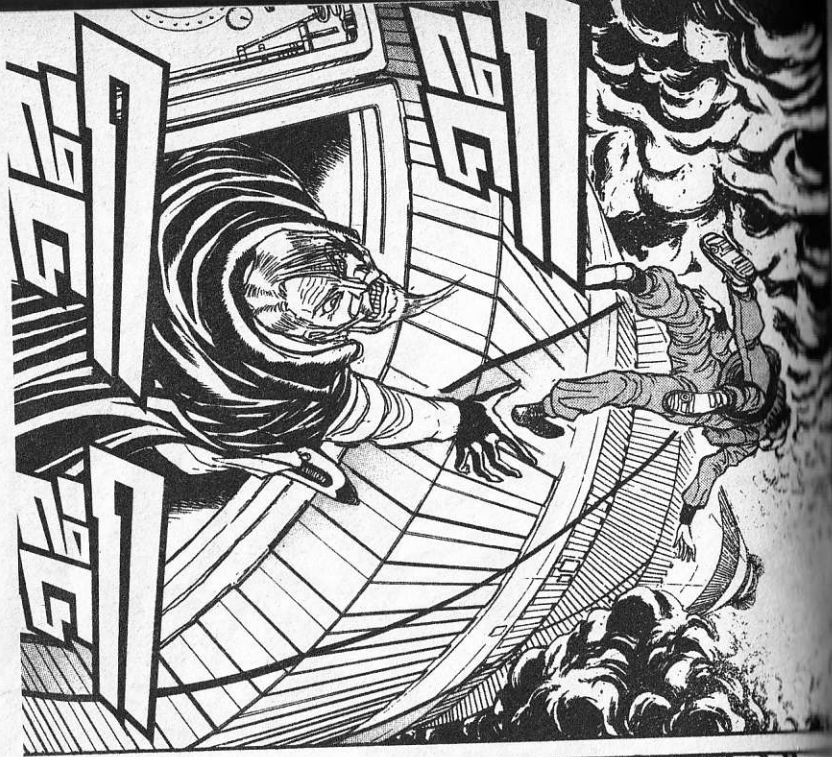
สลาย
สว่าง
ขึ้นแทรก
!?

คะ...คิดอะไร
ของเธอด
กันยะเนี่ย
โคลัมเบียเน!

หนอย
แน่
!!

หนีออกมา
จากจรวดได้
แล้วก็จริง...
แต่ว่า!

ขอโทษ
นะ
ชิโร
ชานะ
!

ขอ
โทษ

ชิโร
ชานะ

นะ...
นี่มัน...

คะ...
โคลัมเบีย
ใช้แมลง
มาช่วย
เอาไว้
ชั้นเถอะ...

บ้า
ที่สุด !

เอเล
โอเนอล
!

ทำ
ขนาดนี้
แล้วก็ยัง
พลาด
อีกแหละ
นี่...!!

โธ
เว๊ย !!

โน่น
มัน
...

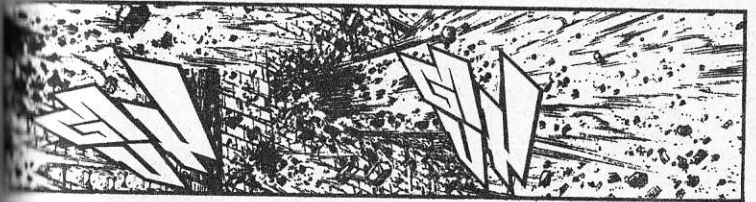

ซี
หรือว่าเรา
จะมาช้า
ไปซะแล้ว เร่งสติ
กันละเนี่ย หน่อย
! ตัวตลก
ชายาว !!

ฉากที่ 60

เด็กชายผู้กลับไปเพียงลำพัง

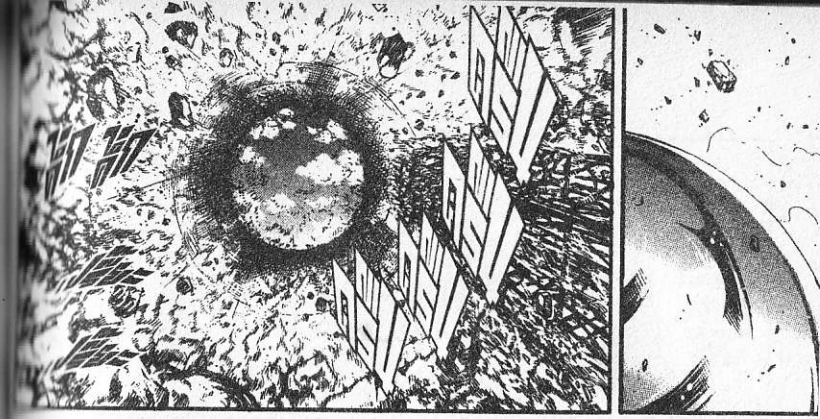
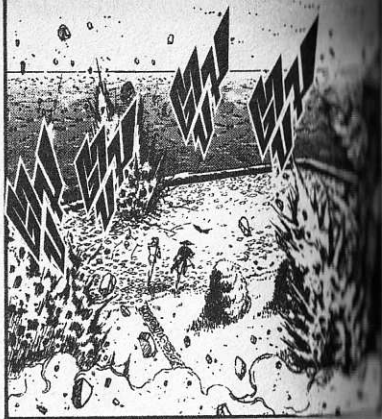

ไฟจากการ
ปล่อยจรวด
พุ่งไปทั่ว
มันทุกที่
แล้ว~!!

ฉาว
!

ปิดไว้เลย-
ยังไม่ถึง
ทางออก
อีกหรอก
อัลเร็ก็โน!
!

ตอนนี้
คงไป
ทางออก
ธรรมดา
ไม่ได้
แล้วล่ะ

วะ...
ว่าไง
นะ
!?

นะ...
หน้าผา
จะอะไร?

เราต้อง
โดดลงไป
แล้วใช้
มาริโอเน็ต
ของเจ้ารอกจับ
แรงกระแทก

เดี๋ยว
...รอ
แป็บ
นะ...
!?

พวกเรา...
คงตาย
แล้ว
ข้างนั้น
สินะคะ...

เพราะ
โคลัมบัสส่ง
หมอกเงิน
มาทำเป็น
ลูกโป่งกันไฟ
ให้พวกเรา
จากที่ไหน
ไม่รู้ล่ะสิ...

เธอคะ...
อลโตมาตา
ตัวนั้น...

ว่าแต่
ขอโทษ
ด้วยนะ
ซีโรจนะ...
คงเจ็บ
มากเลย
ใช่ไหม?

อ้อ...
ถ้าเรื่องที่
คุณหนู
“แยกส่วน”
ข้อต่อไป
ตัวชั้นล่ะก็...
สบายมาก
ค่ะ

แต่ว่า
ช่วยรักษา
ให้ได้อีก
เพราะแบบ
มันพื้นตัว
ลำบาก
นะค่ะ

แบบนี้
ชั้นก็จะ
เดินเอง
ด้วย

ไว้ออกจาก
ที่นี่เมื่อไหร่
จะรักษาให้
รอก่อนนะ

ค่ะ
ขอโทษ
นะค่ะ
ยังงี้ก็
ระวังตัว
ด้วย...

อ้อ...
...

คุณหนู
เข้มแข็ง
ขึ้นมาก
แล้วจริง ๆ
นะค่ะ...

ไม่หรอก...
อย่างผมนะ
ยังไม่ได้
เรื่องอยู่
เลย...

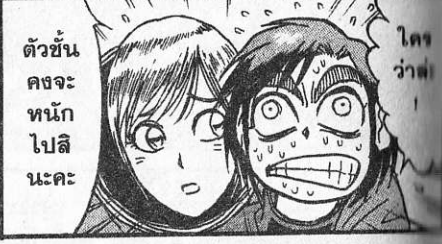

แต่ว่า
ทันก็ได้เห็น
คุณหนู
ทั้งตอนที่
พุ่มบ้าน
เครื่อง
กับที่นี่
มาแล้ว...

เข้มแข็ง
และกล้าแกร่ง
ผิดกับคุณหนู
ที่ชั้นเคยรู้จัก
มาลึกลับ...

เฮ้
ฮิบ!

ตัวชั้น
คงจะ
หนัก
ไปสิ
นะค่ะ

โทษ
ว่า...

มีอะไร
เหงา
ซีโร
จนะ...

เห็นเอา
ทันตกใจ
สุด ๆ เลย
ล่ะค่ะ

ฮะ...
ก็แค่
เลือด
ขึ้นหน้า
เท่านั้น
ล่ะน่า
...

ชั้น...ไม่รู้
มาก่อนเลยว่าคุณหนู
ได้พยายามต่อสู้
แทบเป็นแทบตาย...
เพื่อปกป้องชั้น
มาตลอดสองปี...

อะ...เรื่องนั้น
ฟังมันเถื่อนน่า!
ก็ผมทำของ
ผมเองนี่นา

ชั้นนี่มันไม่ไหว
เลยจริง ๆ...
ทั้ง ๆ ที่เป็น
ฝ่ายต้องปกป้อง
แท้ ๆ แต่กลับ
ต้องมาให้
คุ้มครอง...

ไม่ไหว
ทีไหนกัน
ล่ะ!

ก็
ซีโรซานะ
เป็นคนให้
โอกาส
กับผมเอง
นี่

โอกาส...
หรือคะ
?

อ้อ

ตอบแทนอะไรกัน
คะ... ชื่นไม่ได้ปกป้อง
คุณหนูเพราะอยากได้
อะไรแบบนั้นซะพ่ะย่ะ
คะ...!!

ผม
นี่

โอกาสที่จะให้ผม
ได้ตอบแทนบุญคุณ
ที่ซีโรซานะคอย
ปกป้องคุ้มครองผม
มาตลอดยังไงล่ะ

แต่ผมเอง
ก็เป็น
ลูกผู้ชาย
คนหนึ่ง
เหมือน
กัน...

ถ้ามีใครมา
ทำอะไรให้
ก็ต้องอยาก
ทำอะไร
ตอบแทน
กลับไป
อยู่แล้ว

เพราะ
ฉัน
นี่
แหละ

ขอบคุณ
มากๆ
เลยนะ
ที่ให้
โอกาส
ผม

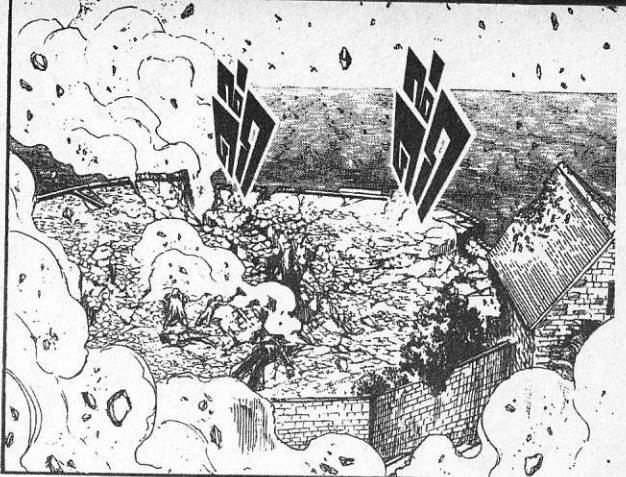

คุณ
หนู
...

แต่ว่า
ทัน...

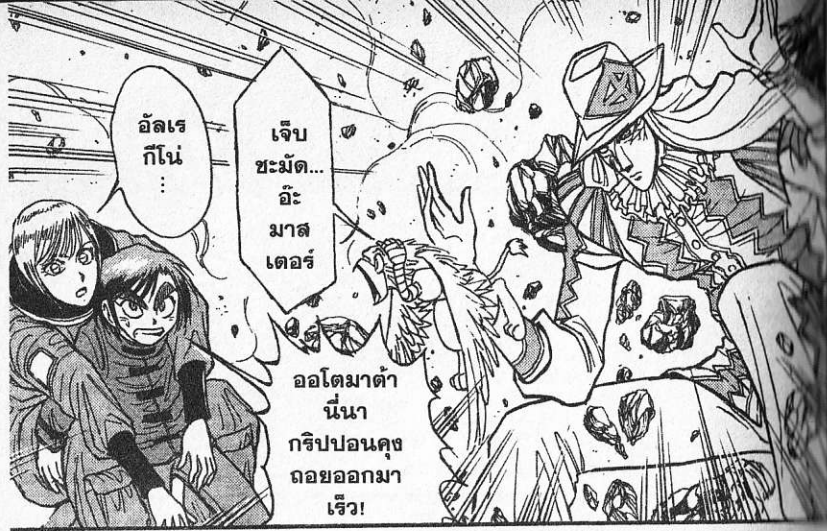
อ๊ะ!
!

เฮ้
เร็ว
โกะ
!

คุณรีเซ!
นี่มัน
เกิดอะไร
ขึ้นเนี่ย!

อัลเร ก็โน้...

เจิบ ชะมัด... อ๊ะ มาส เตอร์

ออตโตมาต่านี่นา กริปปอนคง ถอยออกมา เร็ว!

มาสเตอร์ กลับมาเป็น เหมือนเดิม แล้ว...

ขอโทษ ที่ต้องหลอกแก กริปปอนคง

ฮือ- เป็นหัวขบแทบแยเลยนะครีบริปเปลล่า~

...ท่านเอเลโอ นอล

นี่แกทำอะไรกับเด็กพวกนี้นะ?

ไม่ใช่ นะครีบริป ทมอห์นเป็น พวกเดียวกับเราครีบริป~

ระเบิดเมื่อกี้ก็ได้เจ้าทมอห์นละครีบริป ที่มาช่วยบังไว้ให้...แต่ก็ยังไม่วาย...

อัลเรก็โน้ เรื่องนั้นจริงงั้นหรือ?

ซิโรงาเนะ?

ครับ...ข้าได้พยายามปฏิบัติตามที่ท่านสั่งว่าอย่าทำอันตรายมนุษย์แล้ว...แต่ก็ยังกลายเป็นแบบนี้ไป ต้องขออภัยเป็นอย่างยิ่ง...

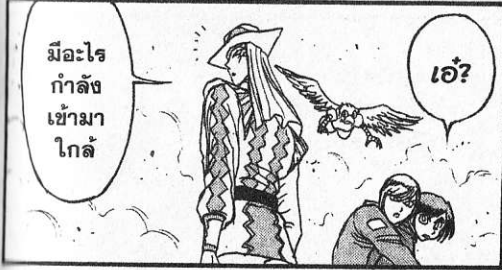
คุณหนูคะ มาริโอเนตตัวนี้เชื่อฟังคำสั่งของชั้นค่ะ... เพราะฉันน่าจะวางใจได้...

ถ้าซิโรงาเนะว่าอย่างนั้นก็โอเค...

อัม!

มาสเตอร์ เราต้องรีบพาพวกเสมะไปท่าแผลนะครีบริป

มีอะไรกำลังเข้ามาใกล้

เอ๋?

พาทนะอะไรรูปร่างพิลึก

ศัตรูริเปลล่า...

นี่นาคือชบวรนรตตัวตลกขำขาว...

และที่นั่นมี...

...ดู
เหมือนว่า
จะเป็น
พวกของ
เจ้านะ

จริง
พวก
17

แต่ไกล
แบบนี้...
คงไม่รู้ว่
เราอยู่
นี่แน่ๆ

อัล
เร ก็
โน้

นี่แก
ยังอยู่
อีก
เรอะ
!!

ฉัน
กระผม
จะไป
เอง!

เจ้าไป
ไม่ทัน
หรอก
ข้า
จะไป
เอง

แต่ถ้าเกิดที่มานั้น
เป็นซีโรจาเนะละก็
นายก็มีหวัง...

เอล
โอนอล
อยู่ที่ไหน
กันหา
!?

ถ้าเพื่อ
ท่านผู้นั้น
ไม่ว่าอะไร
ข้าก็ยอม
ทำทั้งนั้น
นั่นละ

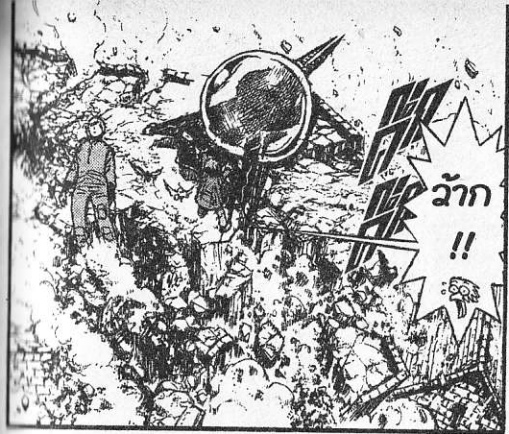

ทำไม...
ถึง
ไม่
โต้
ตอบ
?

ท่าน
เอเล
โอนอล
อยู่
บน
นั้น

ว๊าก
!!

รีบ
หน้อย
เดอะ
ครีบ
มาล
เตอร์
!

อ้อ

และ
ยังมี
เด็ก
มนุษย์
คนอื่นๆ
อยู่อีก

เจ้า
พวกคืบ
ไปทีก็
แล้วกัน

เฮมะ

เรียว
โกะ

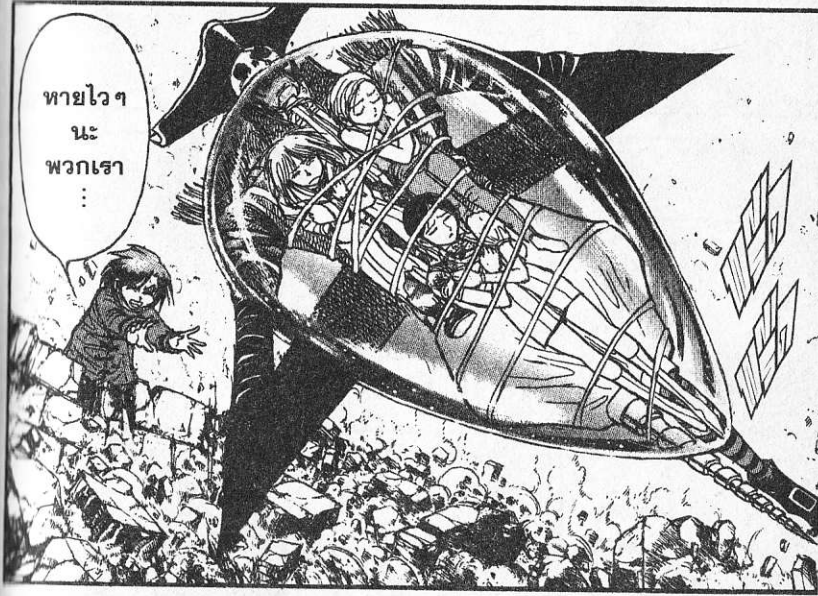

คุณ
รีเซ่
...

...ขอบคุณ
มากนะ

ที่ช่วย
ซีโรจนะได้
ก็เพราะทุกคน
นี่ละ...

ทหา
วเ
นะ
พวก
เรา
...

ปรับความ
ทนทาน
ของบอลลูน
ให้มาก
ขึ้นแล้ว
คิดว่าคง
ไม่เป็นไร

แต่ช่วย
ตาม
ลงไป
ดูให้
ที่ได้
มัช?

ครีบ
ผม

คุณหนูคะ... เพราะความช่วยเหลือระดับนี้ คุณหนูไว้แล้ว กระโดดลงไปได้สบายๆ อยู่แล้ว

ชิโรจางานะ... ผมน่าจะเก่งขึ้นแล้วใช่ไหม...

เอ?

เพราะฉันจะไปก่อนทีเดอนะ...

ไม่ได้นะ... แบบนั้นต้องไปด้วยกันสิคะ!

ก็อะอยู่แล้วว่าต้องพูดแบบนี้... เพราะฉันมาถึงยังไม่ยอมรักหาให้ใจ... ขอโทษด้วยนะชิโรจางานะ

แต่ผมไม่อยากเห็นชิโรจางานะตกอยู่ในอันตรายอีกแล้ว

คุณหนู...

ทำไมล่ะคะ คุณหนู เพราะอะไร...!?

ก็โคลัมเบียยังอยู่นี่นา...

แล้วผมจะพาทุกคนกลับไปด้วยนะ รับรองเลย

โอ๊ย~ ควินคลั่งจนมองไม่เห็นข้างบนเลย~

มาสเตอร์กับชิโรจางานะจะเป็นใจเนี่ย~

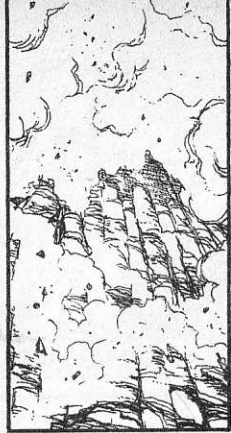
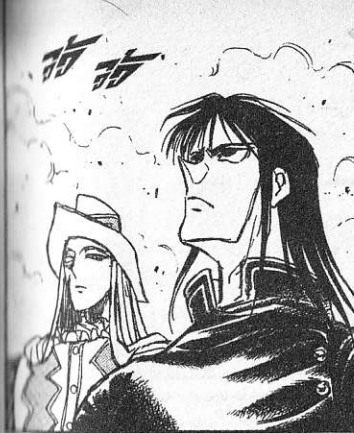

ขอโทษนะ
ซีโรงาเนะ
แบบนี้อาจจะ
ดูรุนแรง
ไปนิด...

แต่ถึงงั้น
ผมก็รู้สึก
ได้ว่า...

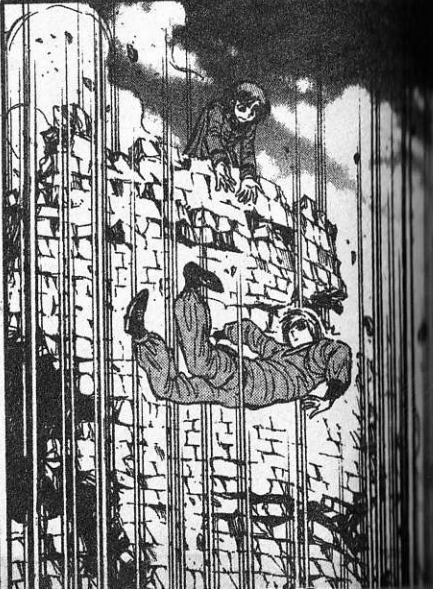
คนที่อยู่
ข้างล่างจะต้อง
ช่วยรับ
ซีโรงาเนะ
ไว้ได้แน่ๆ!

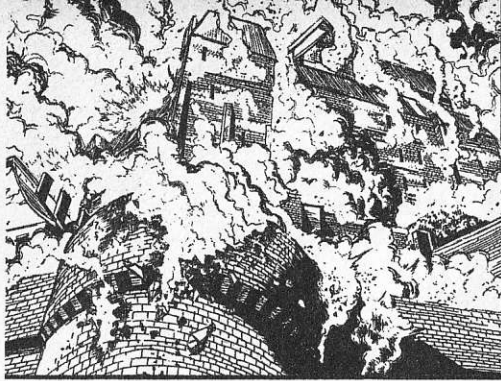
ค่อย
ยัง
ช้า...

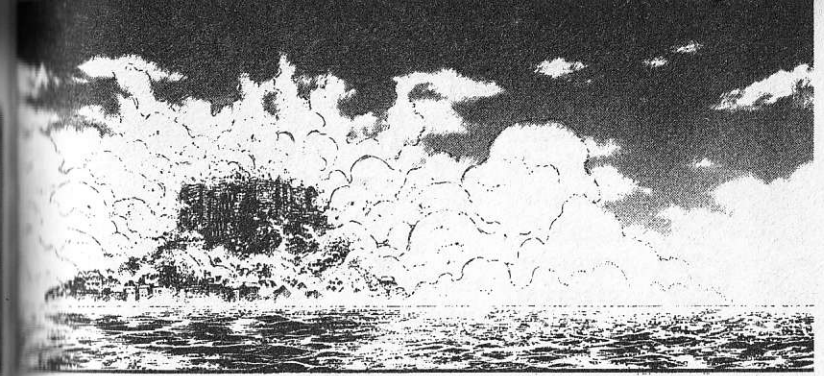
ระวัง
ตัวด้วย
นะคะ...
คุณ
หนู...

อ้อ
ซีโร
งาเนะ
ก็ด้วย
ล่ะ...

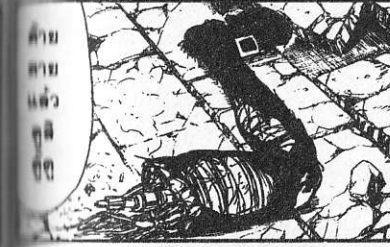
เฮ้อ
ไม่นึกเลยว่าในเวลา
แบบนั้น
เธอยังกล้า
ลบล้วน
ที่สร้างขึ้นมา
ซะอีก

เพราะทำฉัน
เธอก็เลยหนี
จากคุณหมี่
ระเบิดยักษ์
ไม่ได้

แล้วสุดท้าย
ก็ต้องกลายเป็น
แบบนี้อีกตะเพย
คิดอะไรของเธ
อยู่กับแน
เนี่ยโคตรมัน

ด้วย
สาย
แล้ว
ก็
ตาย

ทั้งแขน
ทั้งขา
กระจัด
กระจาย
หมด!!

อย่าง
เธ
นะ...

จ้างให้
ก็ไม่บอก
...

ฉากที่ 61 เจ้าลูกทวยเดินไปแล้ว

คิดอะไร
ของเธอ
อยู่กับ
แนเนี่ย
โคตรมัน
?

อย่าง
เธอนะ
จ้างให้
ก็ไม่บอก

ตอนที่ถูก
คุณหมิระเบ็ด
เวลาจับได้
เธอก็ใช้
หมอกเงิน
สร้างส่วาน
ขึ้นมา

จนเกือบ
จะหนีออก
มาได้อยู่
แล้วนี่นา
ตอนนั้น

แต่
ทำไม
ถึงได้
ส่วาน
เอาต่อ
แบบนี้
ล่ะ?

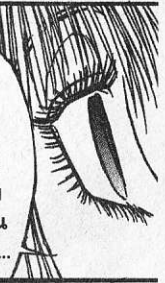
นี่นะ
เพราะว่า
ชั้นอยาก
จะทำ
เพื่อเค้า
ต่างหาก
ล่ะ

นา?
“วงจร
ความคิด”
ของเธอเจ๊ง
ไปแล้วรีเิง
เนี่ยตาม
จริง?

...ก็
เป็น
ไป
ได้
นะ

ชั้น
อาจจะ
แปลกๆ
ไปตั้งแต่
ได้เจอกับ
เด็กคนนั้น
แล้วละมัง...

...บอก
ให้ก็ได้
เอ้า...

เพราะ
มีคนที
อยาก
ช่วยอยู่
นะสิ

เพราะชั้น
ก็เลยให้
หมอกเงิน
ไปช่วย
ทางนั้น
แทน...

คน...
ที่อยาก
ช่วย?
อะไรวะ
นั่น?

จะ
บ้า
ริ
เปล่า

ช่วย
มนุษย์
จนตัวเอง
กลายเป็น
แบบนี้
มันจะได้
อะไรขึ้นมา
ไม่ทราบ
ยะ!

มนุษย์
คนนั้น
เค้าจะทำ
อะไรให้
ตอบแทน
เธอ
รึยังใจ
จ๊ะ?

กะลัแต่
มนุษย์
จะมี
ปัญญา
ทำอะไร
ให้เธอ
พอใจ
ได้?

...ทำ
อะไร
ตอบ
แทน
?

...ใคร
ว่า
ลั
เต็ช
แมน
ทีน่า

ปกป้อง
หญิงคนนั้น
ไปแล้ว
เธอจะได้อะไร
เหรอ?

บอกไป
ก็ไม่เข้าใจ
หรอก

ถ้าในมือ
ของคุณ
ไม่ใช่ดาบ
ผมก็คงจับมือ
ที่ด้วยแล้วละ

คน
โกหก

เพราะ
ทั้งๆ ที่
ชั้นเป็น
พลโตมาตัว
แท้ๆ

แต่กลับเริ่ม
เข้าใจในความคิด
ของมนุษย์ขึ้นมา
บ้างซะแล้วนี่นา...

ยังจะ
พูดอีก...
แต่เอาเถอะ
เพราะยังใจ
ดีซันก็ชนะ
แล้ว

ชนะ...
เธอนะ
หรือ?

กิดิซัน
อยู่ริบไซ้
ท่านเฟซเลส
จนถึง
ท้ายที่สุด
เลยนี่นา

แล้วคน
เตรียมมา
ทั้งหมด
เพื่อไป
ท่านได้ไป
อวคาตกับ
เอเลโอน
ก็คือดีที่

ใจจะ...
ความรัก
ของ
มนุษย์
นี่มี
ออก
ออกมา
บอก
มาเอง
เลยนะ

ว่าหัวใจ
ของมนุษย์นั้น
กว้างขวาง
แม้จะมอบ
ความรักให้กับ
สิ่งต่างๆ ไป
ก็ไม่มีความ
ลดลงได้...

รับรองว่า
ท่านเฟซเลส
ต้องมอบ
ความรัก
ให้กิดิซัน
อย่าง
แน่นอน
ที่สุด

ต้องเป็น
ความรักระดับ
ที่ไม่แพ้ที่มีให้
เอเลโอนอลแน่ๆ
ผิดกับพวกทรยศ
อย่างเธอลิบลับ
อยู่แล้ว

แต่ว่า

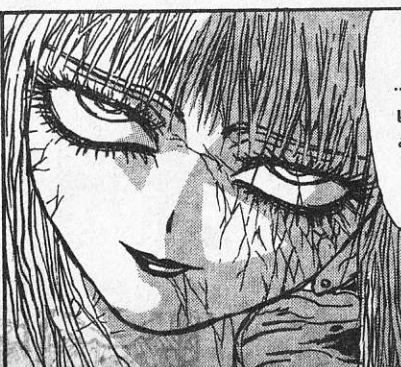
“ความรักที่แท้จริง”
ของมนุษย์ผู้ชาย
กับมนุษย์หญิงนั้น
มีเพียงแค่หนึ่งเดียว
เท่านั้น

ซซซ

มี
อะไร...
น่าขำ?
โคลัม
บีน

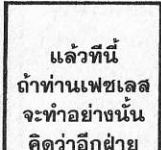

...แต่
แมน
ทีน่า

...นี่คือ
คิดใจ
เพราะ
“ความ
ที่แท้จริง
ของมนุษย์
จะมีแค่
แบบที่
นี้

...พูดอะไร
ของเธอ
อีกนี่ย...

แล้วทีนี้
ถ้าท่านเฟซเลส
จะทำอย่างนั้น
คิดว่าอีกฝ่าย
จะเป็นใครเอ่ย
?

เอ
...
เอเล
โอนอล
...

มันไม่
เหมือนกับ
ความรัก”
ที่ท่าน
เฟซเลส
บอก
เธอ...

มนุษย์นั้น
จะ “รัก”
ในตัวเอง
คนเดียว
ไปตลอด
เลยละ...

ท่าน
เพชเลต
รักเธอ
ก็จริงอยู่
หรือ

แต่นั้น
ก็ครี้อ่า กัน
กับการที่
มนุษย์รัก
กรรไกร
ที่ใช้งานได้
นั่นแหละ

มันไม่ใช่
“ความรัก
ที่แท้
จริง”
เลย
ซักนิด

ฮ...
ฮ...

เรื่องนั้น...
ดีขึ้น
ไม่มี
ทางเชื่อ
เด็ดขาด
:

ก็
ท่านเพชเลต
บอกเองนี่นา
ว่าจะมอบ
ความรัก
ให้กับชั้น
ด้วย...

เสียใจ
ด้วยนะ

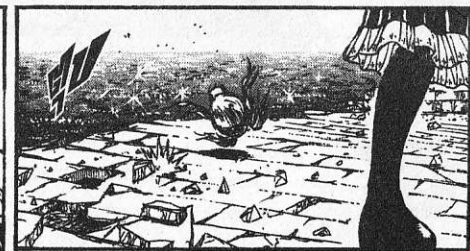
มนุษย์เวลาจะ
หลอกใช้ใครก็
มักจะทำแบบนี้
กันทั้งนั้น
ไม่รู้หรือ?

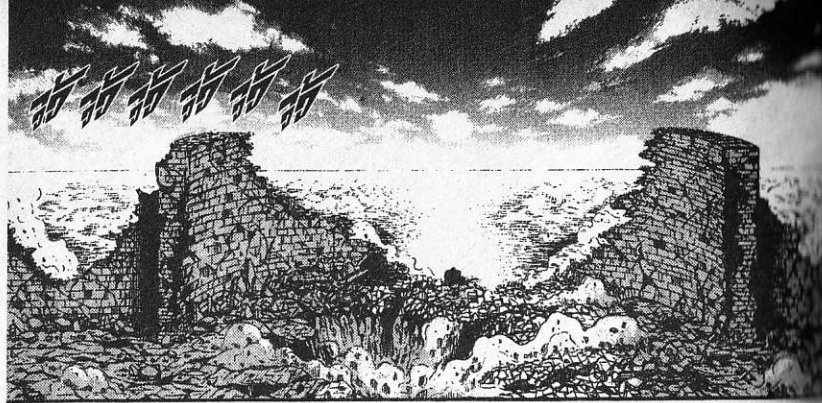
ดีขึ้น
เป็น
คนรัก
ของ
ท่าน
เพชเลต
หรือ
ป...

น่างั้น...
ก็ลอง
พิสูจน์
ดูเอาเอง
ละกัน...

ฮ!

ฉฉฉฉฉฉ

เฮ้อ
:
หิวเรา
ค่อยๆ
เปลือยไป
ทุกที
:
:

...ฉัน
คงจบ
แค่นี้
แล้วละ
มัง...
...แต่ว่า
ได้มีวาห
สุดท้าย
ท่าม
กลาง
แสงฉติต
แบบนี้..

แย
ชะแล้ว
ลี...
จุดจบนี้
บทจะไว
ก็มาไว
ชะจริง ๆ
น่า...

ไม่
อยาก...
ยอมจับ
เลย...

อย่างน้อยๆ...
ก็ขี้ตึกว่า
แม่สาวที่ตาย
ในหลุม
ใต้ทะเลทราย
ซาฮาร่า...
แหละนะ...

ฉันนะ
โดนเค้กอด
แล้วละ...

น่า
อิจฉา
จึงเลย
นะ...

เธอบอกว่า
อยากถูก
ผู้ชายโอบกอด
ซักครั้งสินะ
ตาม...
ทำไม?

...ว้า
แบบนี้ทางนั้น
ยังดีกว่าตั้งเขอะ
เลยนี่นา...

เรานะเรา...
อุตส่าห์ช่วย
มาซารูจึง
ไว้ได้แล้ว
ทั้งที...
จากนี้ไป
ก็อยากจะ
สนิทกันให้มาก
ขึ้นกว่านี้แท้ๆ
เชียว...
ตกลง
ที่อยู่มา
ตั้ง 180 ปี
นี่...เรา...
เป็นอะไรกัน
แน่นะ...

ไม่
เหลือ
อะไร
เลย
ซัก
อย่าง

ฉฉฉฉฉฉ
ชะชะ
ชะ...
ไม่มี
อะไร
เลย

เพราะทำ
อย่างนั้น...
เลยต้อง
เป็นแบบนี้
จนเทร่อ...

อะไรกันล่ะ
มาซารุจัง
ไม่สมเป็น
เธอเลยนี่

ชั้นก็แค่
อารมณ์
ขึ้น าลง ๆ
อย่าง
ทุกที่
นั่น
แหละ

แล้ว
กินะ
ช่วยรีบไป
ทางโน้น
ที่จะได้มัย

มะ...
มาซารุ
จัง...

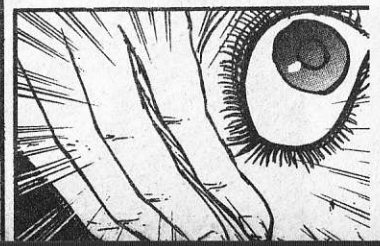
ตอนที่ผม
ตกลงมา
จากจรวด...
เธอช่วยผม
เอาไว้
สินะ...

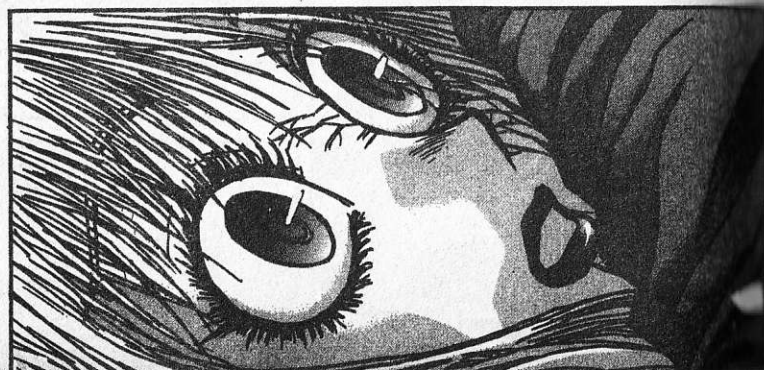

สภาพ
ของชั้น
ตอนนี้
เป็นอะไร
ที่ไม่อยาก
ให้มนุษย์
อย่างเธอ
มาเห็นนัก
หรอกนะ

เพราะ
ฉะนั้น
เมื่อรู้แล้ว
ก็รีบไป
ให้พ้น ๆ
ซึก...

ผิว
มนุษย์
เนี่ย...

ข้าง
อบอุ่น
ดีจัง...

มือ
ของ
มนุษย์...

อ่อน
โยน...
ขนาดนี้
เขี้ยว
เพชร...

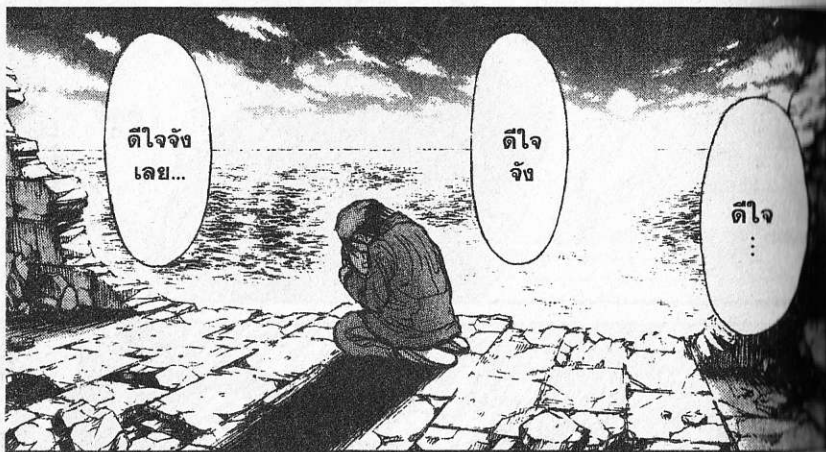
โคม

นี่
มาซารุ
จัง...

ชั้น
อยาก
ถาม...
อะไร
เรื่อง
นี่...

เอียง
หู...
มา
หน่อย
สิ...

ดีใจจัง
เลย...

ดีใจ
จัง

ดีใจ
...

เธอ
นะ...
รัก...

เออ
โหนด...
ใช่...
มัย...

ดีใจ
จัง

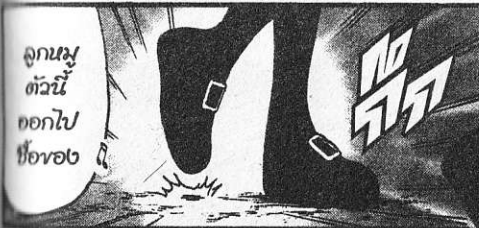
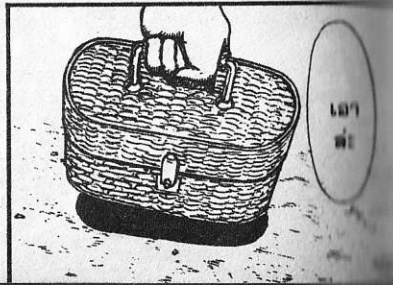
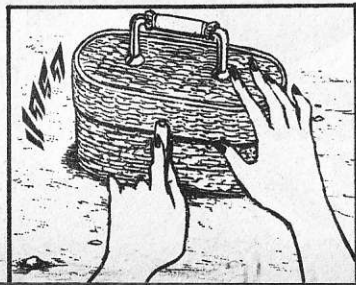
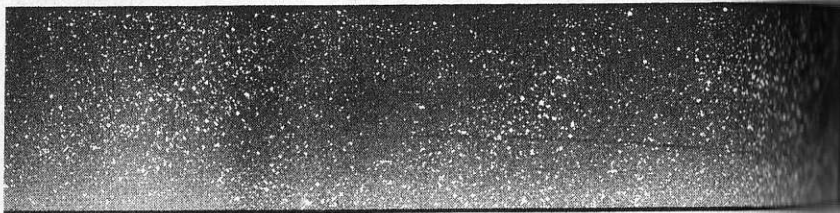
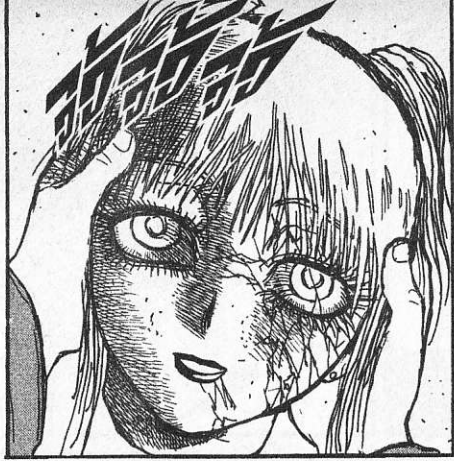
ดีใจ
จัง

ทั้งๆที่ช่วยเหลื
ผมมาตั้งมาก
ขนาดนี้แท้ๆ...
แต่ผมกลับ
ไม่เคยเชื่อใจ
เธอเลย
สักครั้งเดียว...

ระ...

เรื่อง
นั้น...

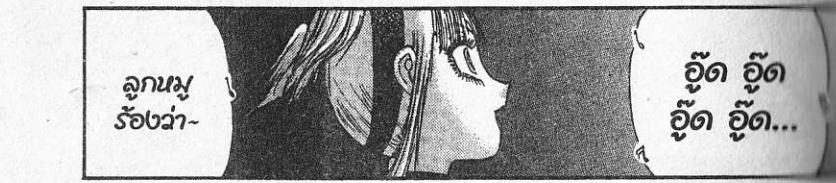
ลูกหนู
ตัวนี้
จะอยู่
เฝ้าบ้าน

ลูกหนู
ตัวนี้
ทาน
นม
หมด
จาน

ลูกหนู
ตัวนี้
ถือของฝาก
กลับไป

ลูกหนู
ร้องว่า-

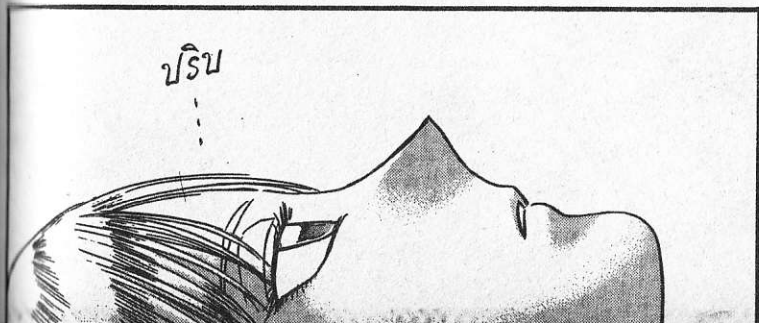
อืด อืด
อืด อืด...

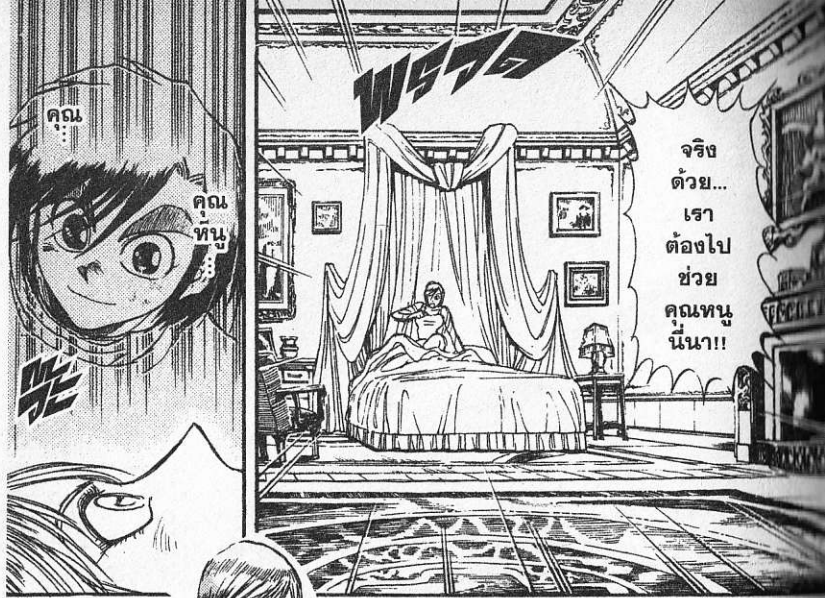
กลับไป
ไปหา
แม่
...

ฉากที่ 62
ณ สาธารณรัฐ
เวเนซุเอลา

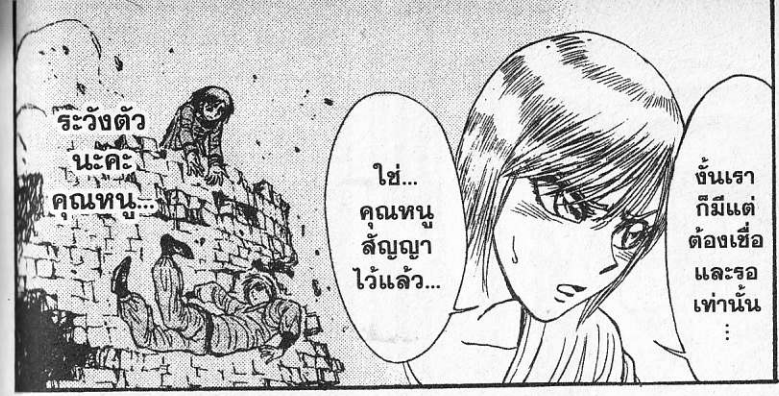

ปรีบ

คุณ
คุณ
หนู

จริง
ด้วย...
เรา
ต้องไป
ช่วย
คุณหนู
นี่นา!!

ระวังตัว
นะคะ
คุณหนู...

ใช่...
คุณหนู
สัญญา
ไว้แล้ว...

ชั้นเรา
ก็มีแต่
ต้องเชื่อ
และรอ
เท่านั้น
:

จริง
สิ...

ซีโรซานะ
ล่วงหน้า
ไปก่อนนะ

ไม่คะ
ต้องไป
ด้วย
กัน...

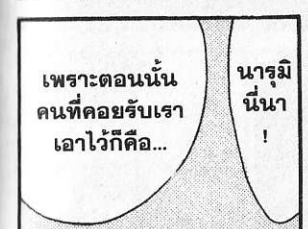
โคลัมบัส
ยังอยู่นะ
แล้วจะ
ตามไป
ที่หลัง
แน่ๆ

แต่ว่าที่นี่
ที่ไหนกัน
นะ...

เป็น
ห้องที่
หรือว่า
ทรูหรา
มาก
เลย
เรา
จะถูก
พวก
อโตะ
มา
จับ
กลับมา
อีก
ชั้น
เทร่อ...

ไม่
สิ
:

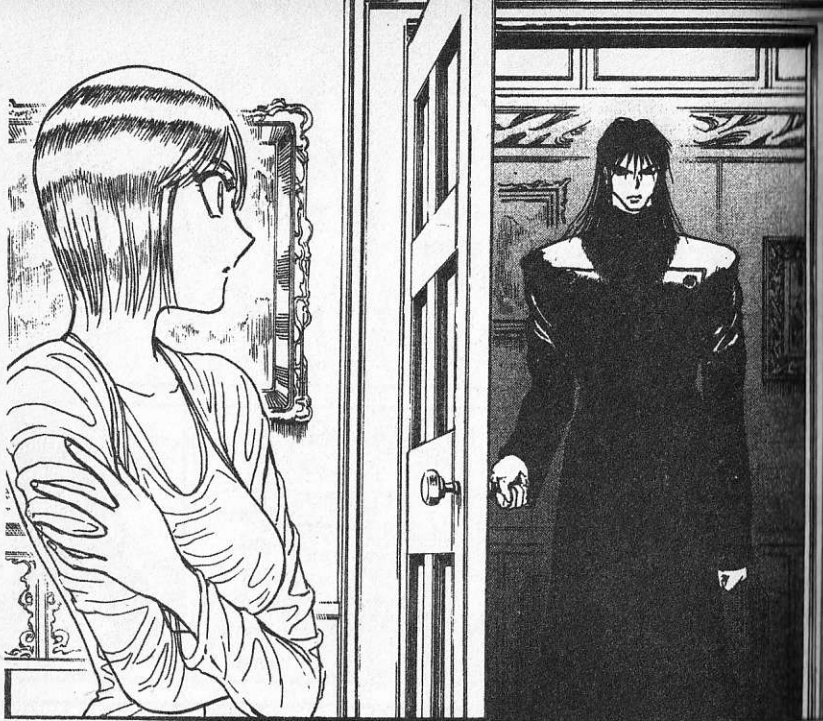
เพราะตอนนั้น
คนที่คอยรับเรา
เอาไว้ก็คือ...

นารุมิ
นี่นา
!

จากนั้น
ความ
เจ็บปวด
จากการที่
ข้อต่อถูก
“แยกส่วน”
ก็ทำให้เรา
หมดสติไป

แต่ว่า...
นารุมิ
คนนั้น
ช่วยรับ
ตัวเรา
เอาไว้
:

นารูมิ

นี่เจ้าไม่คิด
จะให้เวลา
ท่านฟรองซ็อง
ได้เตรียมเนื้อ
เตรียมตัว
ก่อนเลย
รีไจกัน
เจ้าคน
ไร้มารยาท

ถึง
พวกข้าจะมา
อยู่ที่นี้
ด้วยคำสั่ง
ว่าไม่ให้
ทำร้าย
มนุษย์
ก็ตาม
แต่ถ้า
เจ้ายังจะ
กระทำการ
หมิ่นเกียรติ
ของ
ท่านฟรองซ็อง
อีกละก็
ข้าไม่อยู่เฉย
แน่

อา
:

ดูเหมือน
ว่า
ร่างกาย
จะหาย
ไปแล้ว
สินะ...
ฟูเรียก
พาแกอยู่
มา
ด้วยกัน
ชะ

ฮะ...
รอ
เดี๋ยว...
หนวก
ชู
น่า

อัลเรก็โน...
บันดาโรเน...
นี่พวกแกมาอยู่
ฝ่ายมนุษย์แล้ว
หรือ...?

ขอรับ...
เพราะว่าที่
ท่านอยู่
ก็เปรียบดั่ง
ที่ซึ่งพวกข้า
รับใช้...

แต่ฉัน
ไม่ได้
อยากให้
อยู่นัก
หรือ...

เอาเดอะ
ฉันก็รีบๆ
เข้าละ
“เอเล
โอนอล”

รวมกันแล้ว
ยังไม่ถึง 200 คน
เลยด้วยซ้ำ
แต่ก็ยังรอดพ้น
จากโรคไขนาซ่า
มาอยู่ที่นี้ได้

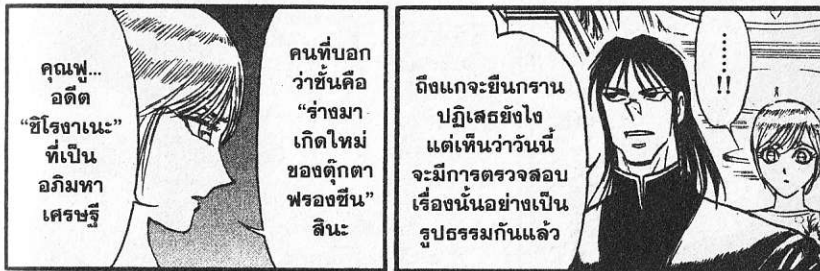
มีเตรียม
ที่แบบนี้
ไว้ด้วย
ชั้นเพรอส
:

เออ
เพราะได้
ตาแก่ฟู
เตรียมการ
ไว้ดีบวกกับ
อำนาจของ
เจ้าของที่นี่
นั่นล่ะ

ตอนนี้
มนุษย์ที่ยังพอ
เคลื่อนไหวได้
ในโลกก็คงมีอยู่
แค่ที่นี่แล้ว
ละมัง

เริ่มจาก
พวกเด็ก ๆ
จำนวนหนึ่ง
ที่ช่วยออกมา
ได้จาก
ศูนย์วิจัย
โรคไขนาซ่า
ที่อเมริกา

คุณฟู...
อดีต
"ซีโรงาเนะ"
ที่เป็น
อภิมา
เศรษฐี

คนที่บอก
ว่าชั้นคือ
"ร่างมา
เกิดใหม่
ของตุ๊กตา
ฟรอสซัน"
สินะ

ถึงแกจะยื่นกราน
ปฏิเสธยังไง
แต่เห็นว่าคุณนี่
จะมีการตรวจสอบ
เรื่องนั้นอย่างเป็นทางการ
รูปธรรมกันแล้ว

!!!

ชั้น
ก็...

ต้องการ
อย่างนั้น
อยู่แล้ว

กับ
พวกทหาร
ที่คอย
ปกป้อง
ที่นั่นอีก
นิดหน่อย

แล้ว
ก็พวก
หมอบ
กับนาง
พยาบาล
:

โง
นารุมิ

แผล
ไม่เป็นไร
แล้วเราจะ
คุณ
สิบบอก

ก็พอไหว
แต่แม่ตุ๊กตา
สาวใช้นี่สิ
รู้จักเป็นบ้า

แต่อาการ
ของพวกลูกน้องฉันนี่
แยกว่าจม ไม่มีใคร
ที่พอจะชยับทำอะไร
ได้เลย ทุเรศตัวเอง
ซะมัด

มัน
ช่วย
ไม่ได้
หรอก

ขี้ขี้
เอจ
เรอะ...

ใช่...

ยะ...
ยินดี
ที่ได้
รู้จัก...

ที นี้นะเรอะ
“ผู้หญิง”ของ
เฟซเลสที่ว่า
เกี่ยวข้องกับ
การหยุดยั้ง
โรคไซนาซ่า...

พวอโตมาต้า
มาตั้ง 2 ตัวแบบนี้...
ชี้คร้านว่าแกจะเป็น
สหายจากทางนั้น
ซะมากกว่าละมัง?

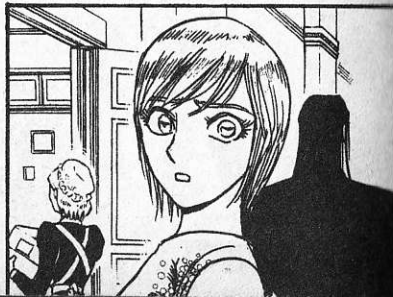

ไม่ใช่
นะ...
ชั้น...!

เรื่องนั้น
ฉันกำลัง
จะพาไป
หาฟู
เพื่อ
ตรวจ
สอบ

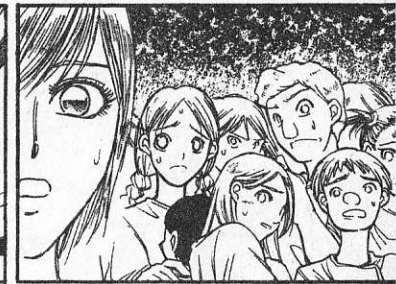
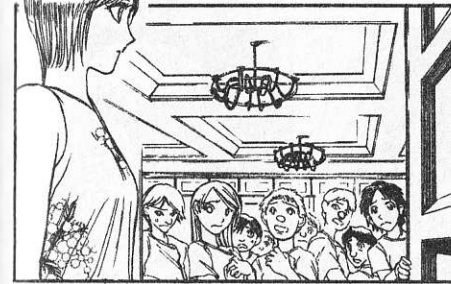

ถ้ารู้แล้วว่า
เป็นพวกของ
อโตมาต้าละก็
บอกกันด้วยละ
แล้วจะช่วยเก็บให้

โรคไซนาซ่า
จะหายไป
ก็ต่อเมื่อ
เอลเออนอล
ทีมรักสุดหัวใจ
จะ
อ่อนโยนลง
เท่านั้น...

จำไว้ด้วย
ละว่า
ทุกคนที่นี่
รู้จักหมด
แล้วละว่า
แก
เป็น
กัญแจ
สำคัญ
ของ
โรค
ไซนาซ่า

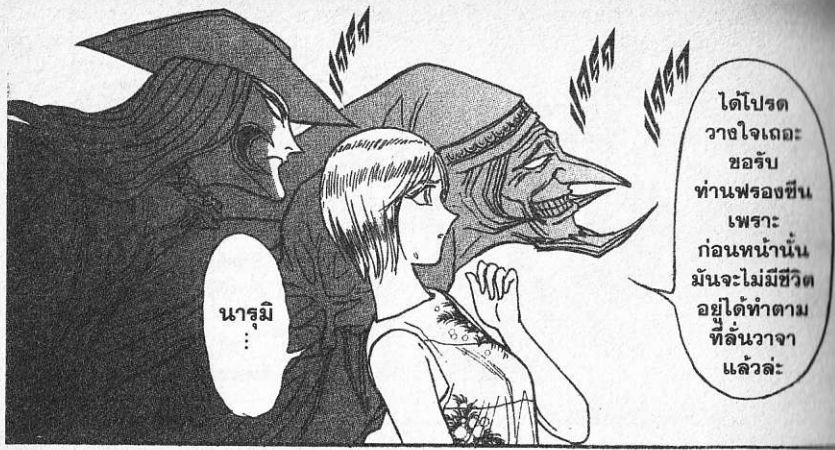
และถ้าแก
ไม่ได้เกี่ยวอะไร
กับเฟซเลสจริง
เดี๋ยวฟูกี้คง
ยืนยันให้เอง
นั่นละ

แต่ว่าถ้าแก
เป็นพวกเดียวกับ
เฟซเลส
ละก็
ไว้จบเรื่อง
ทุกอย่าง
เมื่อไหร่

เมื่อนั้น
ฉันจะ
ฆ่าแก
เอง

นารุมิ...

โธ่โธ่โธ่
โธ่โธ่โธ่
โธ่โธ่โธ่

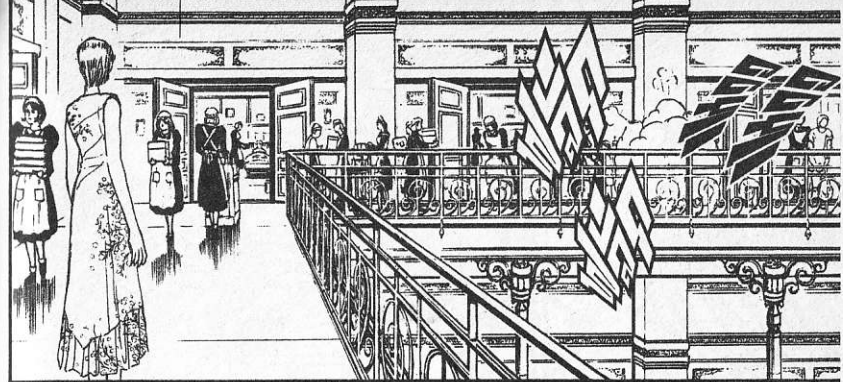
ได้โปรด
วางใจเถิด
ขอรับ
ท่านพรอซซึน
เพราะ
ก่อนหน้านี้
มันจะไม่มีชีวิต
อยู่ได้ทำตาม
ที่ลั่นวาจา
แล้วละ

ก็
สวยซี...
แล้วไว้
เจอกัน
หน่อย
ก็ได้

คุณ
พรอซซึน
คะ...
นี่ข้าน
นี่ข้าน

นี่ๆ ข้าๆ
ก็ได้
ไม่เห็น
ต้องวิ่ง
เลย
นี่นา!

เจิบๆ
เดี๋ยว...

เดี๋ยว
ก่อนลื
บได้~

กลับมา
เพื่อให้อีก
นารุมิ
ซิงซิง
ต่อไป
แบบนี้
ชั้นเทร่อ
คะ...

ชิโรงานะ
!!

ทุกคน !

!!!

ทำอะไรกันแล้ว...

ปลอดภัย กลับมา กิดแล้ว ละนะ ชิโร งานะ

นี่เกือบได้ทำแพลงอีกทีแล้วนะ~

โทษทีจ้า~

เป็นผู้ใหญ่ก็หัวใจเย็นหน่อยได้~

ก็คนมันดีใจนี่น่าทำใจได้~

...ทุกคนคะ...

ต่อจากนั้นแต่ละคนก็พากันเล่าเรื่องที่ตนเองได้ประสบมาให้ชิโรงานะฟัง

ดีกว่าขอเป็นทีละคน...

ริงก์มาสเตอร์แล้วก็คุณไฮอัน... คอยยังชั่วแต่ว่าทำยังไงถึงได้...

เรื่องนั้นนะมันต้องเท่าความไปเมื่อหลังจากที่โดนเล่นงานที่หมู่บ้านคุโรซะเลยละ...

ฟังหน่อยนะ ชิโรงานะที่อเมริกาฉันทำงานใหญ่มาด้วยนาเทวย!

มีเฮลียาคอปเตอร์ลงมาจากฟ้า...

พอไปโรงพยาบาลโรคไขข้อขาได้ไม่นานก็มีตุ๊กตาเท่กันมาเป็นฝูง...

เสร็จแล้ว "แฮรี่" ที่ลอนดอนก็ปอบมปอบมไรด้วยการจัดการของฟู...

เฮ้อ... รมกวนช่วยเล่าทีละคนจะได้มัยคะ...

จากการต่อสู้ที่หมู่บ้านคุโรซะ

หลังจากที่เฮลมะรี่เซ็เรียวโกะไล่ตามมาซารุไปนั้น

อีก 6 คนที่เหลือของนาคามาจิเจอร์คัสซึ่งประกอบด้วย นาคามาจิ โนริ ฮิระ มีทสึชิ นาโอดะ และวิลมา

ก็ได้ถูกพบโดย
หุ่นยนต์
ติดกลอง
ที่ชื่อว่า
“อายเซ็คต์”
ของฟูจิ
จึง
ได้ส่ง
กำลังไป
ช่วยเหลือ
ออกมา

และ
พาไป
จนถึง
อังกฤษ

จากนั้นก็ได้
รวมกลุ่มกับ
ไฮอันและนารุมิ
ที่กลับมาจาก
ศูนย์วิจัย
โรคโซนาซ่า
ที่อเมริกา

เป็นอย่างไรเอง
เธอคะ...แล้วนี่
คุณมีทสิอูซึกับ
คุณนาโอตะ
ล่ะคะ?

อ้าว
จะว่าไปก็ไม่รู้
เหมือนกันและ
ไปไหนของเขา
หว่า?

ปลอดภัย
สินะ
คุณ
ชิโร
จางนะ

ขอบคุณ
นะคะ
คุณเอมมะ
คุณ
เรียวกะ

แล้ว
อาการ
คุณ
รีเซ
ล่ะคะ
?

เห็นว่า
ไม่เป็นไร
แล้วล่ะ
ตอนนี้งำลัง
หลับปุ๋ย
อยู่

...ดี
จัง...

ว่าแต่มาซารุล่ะ?
พอรู้ตัวอีกที
ก็ไม่เห็นหัว
เจ้านั้นแล้ว

คุณหนูกลับไป
ตามหาตุ๊กตาที่ช่วย
พวกฉันไว้นะคะ...
และก่อนไปก็บอกไว้ว่า
จะต้องกลับมา
แน่ๆ...

โหง
จั้น
ล่ะ...

ถึงจะ
เป็นห่วง
แต่ตอนนี้
คงทำได้
แค่คอย
เท่านั้น

ฉันเชื่อใน
คำพูดนั้น
ของ
คุณหนู
คะ

ฉันจะ
ในเมื่อ
ซีโรงานะว่า
อย่างนั้น...

เจ้านั้น
ก็คงไม่
เป็นไร
ละนะ

ทำเป็น
พูด
อีกแล้ว
นะเรา
นะ

อะไร
ของเธอ
กันหา

กลับมา
โตซะทีนะ
ซีโรงานะ

กว่าที่
ถึงฤดูง?
งั้นที่นี้
ก็ไม่ใช่
อังกฤช
สินะ?

เออ

ที่นี่เป็น
สถานที่
สำคัญ
ใน
แผนการ
ของ
พุ่มัน

วิลมา
!

นารุมิ
พบกับภริ
รอนจน
ง่กแล้ว
นะ

แล้ว
แล้ว

อ้อ
แล้วก็ยังมี
"คุณ
เจ้าหญิง"
ด้วยนะ

สาธารณรัฐ
โรเอน
สไตน์

เป็น
ประเทศเล็ก ๆ
ที่อยู่ระหว่าง
ชายแดน
สวีตกับ
ฝรั่งเศส

ไปกัน
ได้แล้ว
เอเล
โอนอล

คุณ
เจ้า
หญิง
?

ดูเหมือนว่า
คุณตาที่ชื่อฟู
แกจะมีติดต่อก
กับเขา
มาก่อน
แล้วว่าจะขอ
ใช้ที่นี่
เป็นที่
กบดาน
นะ

เอาเป็นว่า
น่าจะ
ปลอดภัยกว่า
ที่อังกฤช
ละกัน

เจ้าหญิงเอรี
ที่แกกำลังจะ
ได้ไปพบคือ
คนที่ปกครอง
ประเทศนี้อยู่
ในปัจจุบัน

มา
ทางนี้
รีบ ๆ
หน่อย
ล่ะ

คะ...

อะไรกัน
นี่

รู้สึก
เหมือน
มี
สายตา
ที่มั่ง
แรงอยู่
ตั้งแต่
เมื่อก
แล้ว

ผู้หญิง
คนนั้น
นี่เอง...
ความเกลียดชัง
อันรุนแรง...
ที่ฝังกับขอล
พวกทหาร
และคนอื่น ๆ
ส่งมาจาก
สายตาของ
เธอคนนั้น

ใคร
กัน
นะ
?

โปรดติดตามต่อฉบับหน้า

SIAM INTER COMICS PRESENTS

บุ๋มหลังทเว

เมื่อโลกถูกรุกรานโดยเหล่าอสูร "ไดมอนครูล"
ปีศาจที่เกิดขึ้นมาจากการผสมแร่ปราสาท อวกาลัส
มนุษย์เป็นอาหาร สร้างความเป็นป่วนวุ่นวายไปทุก
หย่อมหน้... มีเพียง "คาซึกิ" เด็กหนุ่มผู้กล้าหาญและ
รักคุณธรรม "โกคิโกะ" ยอดนักรบสาวผู้เด็ดเดี่ยวเข้มแข็ง และเหล่านักรบผู้ถูกเลือกสรรโดย
"องค์กรนักรบเหล็กทเว" และอาวุธเพียงชนิดเดียวที่จะปราบเหล่าไดมอนครูลได้ นั่นคือ "เหล็กทเว"
สุดยอดอาวุธที่ถูกสร้างเพื่อจัดการกับพวกมัน ชีวิตและการต่อสู้ได้ล่าล้างพันธุ์อสูรร้ายของสุดยอดนักรบได้แล้ววันนี้

ผลงานยอดเยี่ยม บุษบั้น มันส์เทมิชระ-ต้นฉบับของ NOBUHIRO WATSUKI ผู้เขียน

เบงกุไรฟเตอร์

GUN BLAZE WEST

